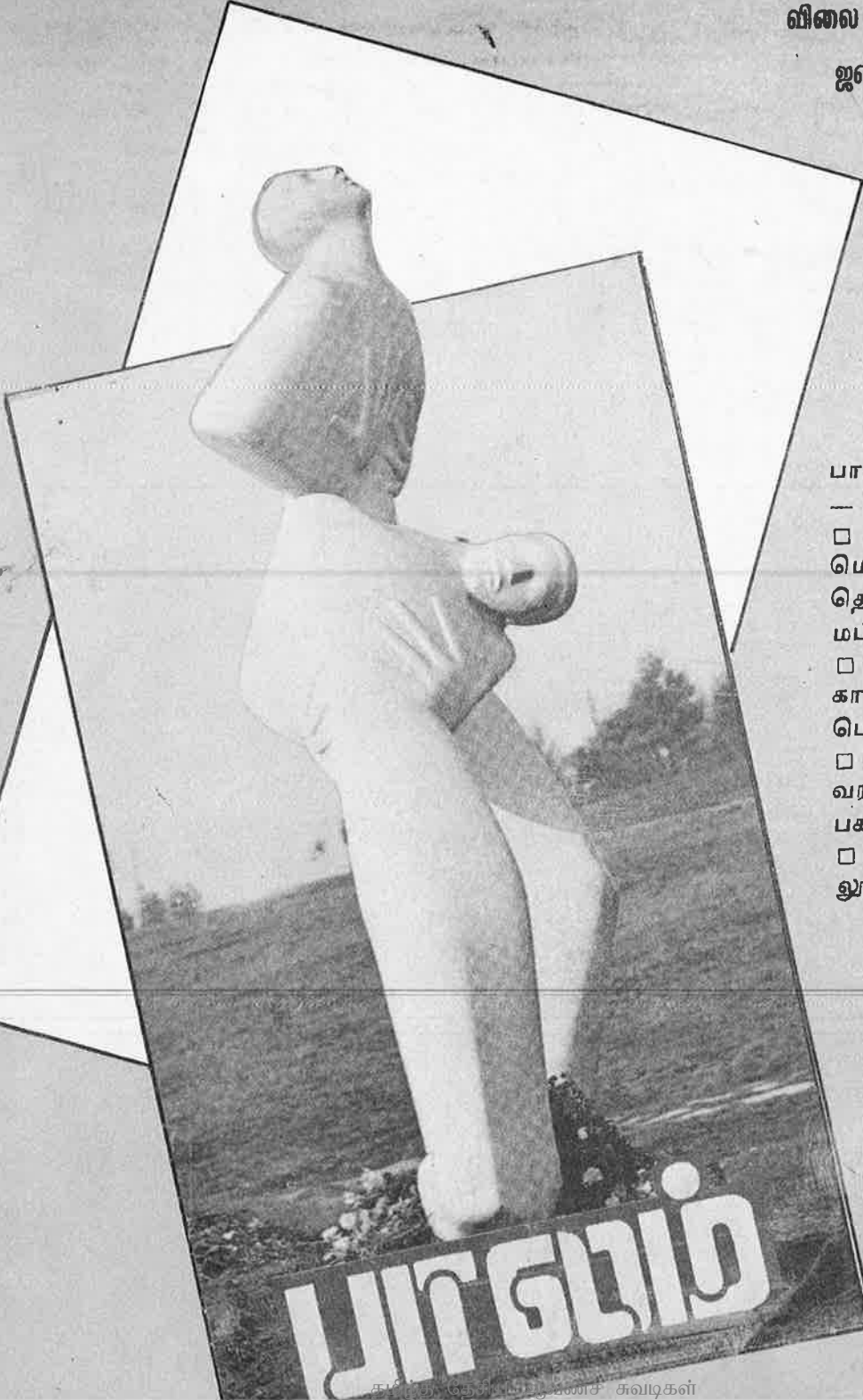

டிசம்பர் 1989
விலை ரூ. மூன்று
ஜனவரி 1990

பாரதிதாசன்
— ஆய்வுக்கோள்கள்
 மொழி 'வெறும்
தொடர்பு சாதனம்'
மட்டும் தானா?
 கால வெளியில்
பெண்களின் சுவடுகள்
 வரலாற்றின்
பகடைக் காய்கள்
 லாசன் கவிதைகள்

அங்கே வெள்ளமும் இங்கே வறட்சியும்
அவதிப்படுவதும் இந்நாடே
பல கங்கா காவிரி திட்டம் பற்றிய
காலட்சேபமும் இந்நாடே
சுதந்தரம் வந்ததும் சொர்க்கம் வருமென
சொல்லித் திரிந்ததும் இந்நாடே-அந்த
சரித்திரம் எங்கள் தரித்திர வாழ்வில்
நரித்தனம் செய்வதும் இந்நாடே

கரிசல்குயில் பாடல் கேசட்டிலிருந்து

பாரதிதாசன்

— ஆய்வுக் கோள்கள்

...பாரதிதாசன் என்கிற போர்வாளைப் பயன்படுத்தத் தவறுவோர்மாயின் அது அவர் குற்றமல்ல, நம் குற்றமே.

□ தியாகு

1. “தத்துவ ஞானிகள் பல்வேறு வழிகளிலும் உலகை விளக்கி இருப்பதோடு சரி. ஆனால் உலகை மாற்றுவதே முக்கியம்” (கார்ல் மார்க்ஸ்).

2. சமுதாய மாற்றத்துக்கான போர்க்களத்தில் கருத்தாயுதங்கள் தேவை. கடந்த காலத்தில் இப்போர்க்களத்தில் பயன்பட்ட பல ஆயுதங்கள் இன்று பயன்படாமல் — அல்லது பயன்பட வேண்டிய அளவுக்குப் பயன்படாமல் — கிடக்கின்றன. இந்த ஆயுதங்களை இனங்கண்டு ஆளப் பயில வேண்டும். பாரதிதாசனை ஆய்ந்திடுவது இந்நோக்கோடுதான்.

3. முத்தமிழிலும் இலக்கியப் படைத்தவர் என்றாலும் பாரதிதாசனின் ‘கவிதைகள்’ அவரது ஏனைய படைப்புகளை விஞ்சும் படியானவை. அவரது கவிதைகள் அழகியல் நோக்கில் சுவைமிக்கவை. ஆனால் அவற்றை வெறும் இரசனைப் பொருளாக்கிடக் கூடாது.

4. பாரதிதாசனின் இலக்கியப் படைப்புகளை — அவற்றில் இழையோடியிருக்கும் உலகக் கண்ணோட்டத்தையும், அரசியல் - சித்தாந்தப் புரிதல்களையும் — அவற்றின் வரலாற்றுப் பக்கப் புலனிலிருந்து விலக்கிப் பிரித்திடாமல் ஆய்ந்திட வேண்டும்.

5. “பாரதிதாசன்” என்கிற முழுமை அநேகக் கூறுகளால் ஆனது. கூறுகளில் ஒன்றிரண்டை மட்டும் எடுத்து, அவற்றையே முழுமையாகக் கொண்டு விடாமல், கூறுகளின்

இயக்கவியல் தொகையைக் முழுமையைப் பயிலவும் புரிந்து கொள்ளவும் வேண்டும். ஒரு மரம் தோப்பு ஆகாது. மரங்கள் இல்லாத தோப்பு கிடையாது.

6. பாரதிதாசன் பிரெஞ்சு ஆதிக்கத்தி

[இந்தப் பாரதிதாசனோடு சமீபகாலமாகத் தான் பரிச்சயம் எனக்கு. தென்றலைப் பாடிச் சுகம் காண்பதற்குப் பதில் புயலைப் பாடிய இந்தக் கவிதைப் போராளியை சற்றே விரிவாக ஆய்ந்திட வேண்டுமென்று ஆசை. பாரதிதாசன் எழுதியவையும், அவரைப் பற்றிப் பிறர் எழுதியவையும் இன்னும் போதிய அளவு எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. வாசகர்களில் எவராவது உதவ வாய்ப்பிருந்தால் பாலத்துக்கு எழுதுங்கள். — தியாகு]

லிருந்த புதுவையில் பிறந்து வளர்ந்தார். கசடறத் தமிழ் கற்று 18 வயதில் ஆசிரியர் ஆனார். 36 ஆண்டு காலம் ஆசிரியப் பணியாற்றினார். 1908இல் தொடங்கி 10 ஆண்டு காலம் சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் நெருங்கிய தோழராய் இருந்தார். 1928இல் பெரியார் ஈ.வே.ரா. வின் தலைமையேற்று சுயமரியாதை இயக்கத்தில் சேர்ந்தார். 1955இல் புதுவை சட்டமன்றத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று அவைத் தலைவரானார். 1964இல் (73வது வயதில்) சென்னையில் காலமானார்.

7. பாரதிதாசனின் வாழ்வில் மிகப் பெரும் தாக்கம் செலுத்திய இருவர்: பாரதியாரும் பெரியாரும். ஒரு வகையில் பாரதிதாசனை பாரதியின் தொடர்ச்சி என்றே கொள்ளலாம். பாரதியாரின் சாதி-எதிர்ப்பும் எளிய தமிழுமே சுப்புரத்தினத்தை பாரதிதாசனாக்கின. இருவருக்குமிடையே முரண்பாடுகளும் உண்டு. பாரதி ஆத்திகர், தாசனோ நாத்திகர் (தொடக்க காலத்தில் ஆத்திகராய் இருந்தவரே என்றாலும்). பாரதி பிரதானமாய் இந்திய தேசியக் கவி. தாசனோ பிரதானமாய் தமிழ்த் தேசியக் கவி (தொடக்க காலத்தில் இந்திய தேசியக் கவியாய் இருந்தவரே என்றாலும்).

8. அரசியல், சித்தாந்த வகையில் பாரதிதாசனைப் பெரியாரின் சீடராய்க் கருதலாம். கடைசிக் காலத்தில் பெரியாரைக் கடுமையாகச் சாடினார். அவரை விட்டு விலகிப் போய் சி. பா. ஆதித்தனாரின் ‘நாம் தமிழர்’ கட்சியில்

சேர்ந்தார் என்றாலும், பெரியாரோடு முறித்துக் கொண்டாரே தவிர ‘பெரியாரியத்தோடு’ முறித்துக் கொள்ளவில்லை. பெரியாரின் அரசியலையும் தத்துவத்தையும் புரிந்து கொள்ளாமல் பாரதிதாசனை —

அவரது பணியின் உட்பொருளை — புரிந்து கொள்ள முடியாது.

9. இந்திய தேசியக் காங்கிரசின் தலைமை பிரித்தானிய அரசுக்கெதிரான இந்திய மக்களின் போராட்டத்தில் இரட்டைப் பாத்திரம் வகித்தது. தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தின் இரட்டைத் தன்மையை இவ்விதம் பிரதிபலித்தது. பிரித்தானிய அரசு - காங்கிரஸ் தலைமை - இந்திய மக்கள் என்னும் இந்த மூன்று சக்திகளுக்குமிடையிலான முக்கோண உறவாக — மும்முனைப் போட்டியாக — அக்கால இந்திய அரசியலை வர்ணிக்கிறார் ரஜினி பாமி தத்.

10. இந்த மும்முனைப் போட்டியை நான்கு முனைப் போட்டியாக்கிக் கொண்டால் தான் பெரியாரையும், எனவே பாரதிதாசனையும் புரிந்து கொள்ள முடியும். இந்தியா காலனி நாடாக இருந்த போதே கணிசமான அளவுக்கு முதலாளித்துவ வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. இவ்வளர்ச்சி இருவிதமான தேசியங்கள் வளர்ந்து உருப்பெறுவதற்கு அடித்தளமா யிற்று. ஒன்று ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு என்ற அளவிலான அனைத்திந்தியத் தேசியம். மற்றது தேசிய இன வழிப்பட்ட தேசியம். இதை முதலாவதிலிருந்து வேறுபடுத்திப் புரிந்து கொள்ளும் பொருட்டு வட்டாரத் தேசியம் என்போம்.

11. அன்றும் சரி, இன்றும் சரி, இந்தியா ஒரு தேசமன்று. இது பல தேசங்களைக் கொண்ட ஒரு நாடு.

12. திரு. வி. க. தலைமையிலான சென்னை இராசதானிகள் சங்கத்திலிருந்துதான் பெரியாரின் அரசியல் வாழ்வு தொடங்கிற்று. பிறகு அவர் காங்கிரசில் சேர்ந்தார். சேர்ந்த மாதேவி குருகுல சம்பவம், வகுப்புரிமைத் தீர்மானம் ஏற்கப்படாமல் — இவற்றைத் தொடர்ந்து 1925இல் காங்கிரசைக் கைகழுவி விட்டு, சுயமரியாதை இயக்கம் கண்டார்.

13. “தமிழகத்தில் சுயமரியாதை இயக்கத்தை ஈ. வே. ரா. பெரியார் தொடக்கி வைத்தார். அது முதல், தமிழக மக்கள் தாம் ஒரு தேசிய இனம் என்ற சுய அங்கீகாரத்திற்காகப் போராடி வருகிறார்கள்” (இ. எம். எஸ். நம்பூதிபாடு).

14. சுயமரியாதை இயக்கத்தின் தொடக்க காலத்தில் பெரியார் தொழிலாளர் இயக்கத்தோடு கருத்தளவிலும் செயலளவிலும் மிகவும் நெருங்கியிருந்தார். 1932இல்

சோவியத் நாட்டுக்குச் சென்று திரும்பிய பிறகு பொதுவுடைமைப் பிரசாரம் செய்தார். சிங்கார வேலர், ஜீவானந்தம் ஆகியோருடன் சேர்ந்து சுயமரியாதை சமதர்மத் திட்டம் (ஈரோட்டுத் திட்டம்) வகுத்து வெளியிட்டார்.

15. 1935இல் பெரியார் ஈரோட்டுத் திட்டத்தைக் கைகழுவினார். 1938இல் (பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்துக்கு வால் பிடித்து வந்த) நீதிக் கட்சியின் தலைவர் ஆனார். ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பைக் கைவிட்டு, அது முதல் காங்கிரஸ் எதிர்ப்பைப் பிரதானப்படுத்தினார்.

16. 1945இல் நீதிக்கட்சி திராவிடர் கழகமாக மாற்றப்பட்டது.

17. ‘திராவிடம்’ என்பதற்கு திராவிட இயக்கத்தார் தரும் குழப்பமான இலக்கணங்கள் பாரதிதாசனின் கவிதைகளிலும் காணப்படுகின்றன. திராவிடம், திராவிடர் என்றெல்லாம் எவ்வளவுதான் பேசினாலும், தமிழ், தமிழ் நாடு, தமிழர் என்பதன் திரிபற்ற வடிவமே அது என்பதைத்தான் திராவிடர் இயக்க வரலாறு காட்டுகிறது. திராவிடர் இயக்கம் என்பது சாராம்சத்தில் தமிழ்த் தேசிய இயக்கமே ஆகும்.

18. இறுதியாகப் பார்க்குமிடத்து பாரதிதாசனை தமிழ்த் தேசியக் கவி என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

19. பாரதியாரின் ஆழ்ந்த மனித நேயம் பாரதிதாசனிடத்தும் காணப்படுகிறது. பொதுவுடைமையைப் பாடுவதில் பாரதியை தாசன் விஞ்சி விட்டார் என்றே சொல்லலாம்.

20. பாரதிதாசனின் பொதுவுடைமைக் கவிதைகளை அவற்றுக்குரிய வரலாற்றுப் பின்னணியோடு இணைத்துப் பயில வேண்டும். நவம்பர் புரட்சி தொடக்கி வைத்த புது யுகத்தில் — சோஷலிச சகாப்தத்தில் — ஜனநாயகத்துக்கும் தேச விடுதலைக்கும் சமுதாய முன்னேற்றத்துக்குமான போராட்டங்கள் யாவும் சோஷலிசத்துக்கான உலகளாவிய போராட்டத்தின் பகுதிகளே ஆகும். இந்திய தேசியக் கவிஞரான பாரதியாரும், தமிழ்த் தேசியக் கவிஞரான பாரதிதாசனும் இத்தகைய வரலாற்றுப் பின்னணியில் தான் பொதுவுடைமைப் பற்றி, சமத்துவம் பற்றி, தொழிலாளர்கள் - விவசாயிகள் பற்றி, சுரண்டல் கொடுமை பற்றி, ருஷ்யப் புரட்சி பற்றி, லெனின் பற்றி எல்லாம் பாடினார்கள்.

21. சாதி சமயங்களையும் மூடநம்பிக்கைகளையும் கவிதைச் சவுக்கால் அடிக்கிறார்

வெண்மணித் தீ

கால இடைவெளி
காலத்தையும் மீறி
காதில் விழும்சூரல் கேட்கலையா-நாம்
வாழும் யுகத்தினில்
வாழ்க்கை வழிதனில்
வழிந்தநம் ரத்தமே தெரியலையா?
கால இடைவெளி...

காவிரி ஆற்றினை
கனிவயல் தோட்டத்தை
கைக்குள் மாற்றிய பாட்டாளி-தினம்
பூவுக்குள் தேனாக
பூமிக்குள் நீராக
பொங்கி எழும்சூரல் கேட்கலையா?
கால இடைவெளி...

கோட்டை குளங்களை
வேட்டை வனங்களை
கோபுரத் தெய்வச் சிலைவடிவை-வளம்
தீட்டிய சிற்பிகள்
தேன்சூரல் நாதங்கள்
தீயின் சூரலாய் வெடிக்கலையா?
கால இடைவெளி...

பொன்மணி தோற்றிட
நெல்மணி வென்றிட

போகம்முப் போகமே தந்தனரே-அந்த
வெண்மணி மண்ணின்
கண்மணி மாந்தர்
வேகின்ற சூரல்ஓலி கேட்கலையா?
கால இடைவெளி...

கூலி உயர்வினை
கோரிய கர்ஜனை
கோட்டை நடுங்கிட கேட்கலையா-அட
போலீஸ் துணையோடு
பொசுக்கிய வீட்டினுள்
போர்க்குரல் சங்கீதம் கேட்கலையா?
கால இடைவெளி...

குடிசைக்கு மூட்டிய
தீயின் பெருஞ்சுடர்
கோட்டைக்குள் பற்றிட பார்க்கலையா-அட
விடியலின் சூரியன்
விழிகள் சிவந்திட
வெடிச்சத்தம் கேட்குது பார்க்கலையா

கால இடைவெளி...

□

வைகறை

பாரதிதாசன். ஆனால் அவரது நாத்திகம் விஞ்ஞான வழிப்படாத வறட்டு நாத்திகமே. ஆனால் பிற்காலத்திய திராவிடர் இயக்கத்தலைவர்கள் கைவிட்டது போல் அவர் கடவுள் மறுப்பைக் கைவிடவில்லை — கடைசி வரை.

22. ருஷ்யப் புரட்சியின் வெற்றிச் செய்தி கேட்டு பாரதியார் ஆனந்தக் கூத்தாடி அருங்கவிதை படைத்தது போலவே பாசிச எதிர்ப்புப் போரில் ருஷ்ய மக்களின் வெற்றிச் செய்தி பாரதிதாசனை உவகை கொள்ளச் செய்தது. அந்த வெற்றியின் இரகசியத்தை அழகிய தமிழ்க் கவிதையாக வடித்தளித்தார்.

23. 1959இல் திபேத்துப் பிரச்சினையில் தெளிவாகவும் சரியாகவும் நிலையெடுத்த பாரதிதாசன் 1962இல் இந்திய-சீன எல்லைத்

தகராறு போராக முற்றி வெடித்த போது குறுகிய தேசிய வெறிக்குப் பலியாகிறார்.

24. பொதுவுடைமை பற்றி உணர்ச்சி பொங்கவும், அவ்வப்போது அதிஷ்டப் பூர்வமாகவும் கவிதை பாடினார் என்றாலும், பாரதிதாசனது பொதுவுடைமை விஞ்ஞான வழிப்பட்ட மார்க்சியப் பொதுவுடைமையன்று.

25. பாரதிதாசனில் சிறியதொரு பகுதி கடந்த காலத்துக்குரியதென்றாலும் பெரும் பகுதி நிகழ்காலத்துக்கும் வருங்காலத்துக்கும் உரியது. சமுதாய மாற்றத்துக்கான போராட்டத்தில் பாரதிதாசன் என்கிற போர்வானைப் பயன்படுத்தத் தவறுவோமாயின் அது அவர் குற்றமல்ல, நம் குற்றமே. □

நூல் அறிமுகம்

□

ரஷ்யப் புரட்சியின் இலக்கிய சாட்சியமும் எஸ். வி. ஆரின் குறுக்கு விசாரணையும்

□

□

□

ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி

முன்னுரையில் வ. கீதா குறிப்பிடுவது போல் எஸ். வி. ராஜதுரையின் ‘ரஷ்யப் புரட்சி: இலக்கிய சாட்சியம்’ எனும் நூல் நாம் வாழும் காலத்தின் அடையாளமாக வெளிவருகின்றது. நாம் வாழும் காலம்தான் எத்தகையது? ‘பெரஸ்துரோயிகா’ சோசலிச ஆதரவாளர்களிடையே பெரும் விவாதங்களை எழுப்பியுள்ளது. சீன தியனென்மென் சதுக்க நிகழ்ச்சிகளும், கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்களும் மார்க்சிய நோக்குடையோரை நிலைகுலையச் செய்துள்ளன. இத்தனைக் காலமாகத் தாம் கொண்டிருந்த கருத்துக்களையும் கருத்து நிலைப்பாடுகளையும் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டிய இக்கட்டான சூழல் ஒவ்வொரு மார்க்சியனுக்கும் ஏற்பட்டுள்ளது. இதனை எதிர்கொள்ளும் முகமாக எஸ். வி. ராஜதுரை இந்நூலை எழுதியுள்ளார். பிளாக், மயாகோவஸ்கி, எசினின் ஆகிய முப்பெரும் ரஷ்யக் கவிஞர்களைப் பற்றிச் சில ஆண்டுக்கு முன்னர் அவர் எழுதத் தொடங்கிய நூல், ‘ரஷ்யப் புரட்சியின் இலக்கிய சாட்சி’யாக உருவெடுத்துள்ளது தற்செயலாக நிகழ்ந்த தன்று. சென்ற சில ஆண்டுகளாக சோசலிச உலகில் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்களின் வலிமை அத்தகையது. இந்நூலுக்கான புதிய சான்றுகளை வழங்குவதோடு பெரஸ்துரோயிகா நின்று விடவில்லை—அது எழுதப்பட்டுள்ள நோக்கு நிலையோடும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டுள்ளது.

புரட்சிக்குச் சற்று முந்தியகாலம் தொடங்கி, பெரஸ்துரோயிகா காலகட்டம் வரையான ரஷ்யப் புரட்சி வரலாற்றையும் இலக்கிய வரலாற்றையும் எஸ். வி. ஆர். ஒருங்கே எழுதியுள்ளார். ரஷ்யப் புரட்சிக்கும் இலக்கியத்துக்கு முள்ள உறவை இயக்கவியல் முறையில் அவர் புரிந்து கொள்ள முயல்கிறார். இவ்வாய்வு முறையில் வெற்றி பெற்றுள்ளது என்பதற்கு, இந்நூல் ரஷ்யப் புரட்சியினூடான இலக்கிய வரலாறா, இலக்கியத்தின் வாயிலான புரட்சி வரலாறா என்று பொருள் மயக்கம் ஏற்படுவதே போதிய சான்றாகும். இலக்கியத்துக்கும் அரசியலுக்கும் உள்ள உறவு நேர்த் தொடர்புடையது, பிரதிபலிப்புத் தன்மை உடையது என இன்று பலர் கொச்சைப்படுத்திக் கொண்

டிருக்கும் சூழலில், ஆசிரியரின் செழுமையான நோக்கு இனிவரும் ஆய்வாளர்க்கு வழிகாட்டி.

நூல் நெடுகவும் இயக்கவியல் நோக்கு இடையறாது இழையோடுகின்றது. புத்தகம் பார்த்து புத்தகம் எழுதுவதே வேடிக்கையாகி உள்ள இன்றைய தமிழக அறிவுச் சூழலில் இந்நூல் ஒரு சுயமான படைப்பு; எஸ். வி. ஆரின் பல்லாண்டு அரசியல், இலக்கியம், தத்துவப் பயிற்சியின் விளைவு. இங்கு அரசியல் என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் உண்டு. இந்நூலில் அரசியலும் இலக்கியமும் பிரிக்க முடியாத வகையில் பிணைந்துள்ளன. ஆசிரியரின் துணிவுகளையும் முடிவுகளையும் வாசகன் ஏற்றுக் கொள்வது அவனுடைய அரசியல் நிலைப்பாட்டையே பெரிதும் சார்ந்துள்ளது.

ரஷ்யப் புரட்சி வெற்றி பெற்றதற்கு முன்னும் பின்னும் ஏற்பட்ட வளமான இலக்கிய வளர்ச்சி எதிர்காலவியம், உருவவியல், பாட்டாளிவர்க்கக் கலை ஆகியவற்றைப் பற்றிய விமரிசன விளக்கங்களோடு நூல் தொடங்குகின்றது. லெனினின் கலை இலக்கியக் கொள்கைகளும், புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை, ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆகியவற்றோடு கலைஇலக்கிய உலகில் ஏற்பட்ட தாக்கங்களும் விவரிக்கப்படுகின்றன. குறிப்பிட்ட தொரு சூழலில் லெனின் கூறிய கருத்துகள் பின்னாளில் ஸ்டாலினிசத்தால் திரிக்கப்பட்ட முறையும் விரிவாக எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது. இதற்கிடையில் மயாகோவஸ்கி, எசினின் பற்றிய பகுதிகள் இடம்பெறுகின்றன.

மயாகோவஸ்கி பற்றிய அத்தியாயம் ஆசிரியரின் ஆழ்ந்தகன்ற புலமையைப் பறைசாற்றுகின்றது. இதுகாறும், மயாகோவஸ்கியின் மறைவுக்குக் காரணம் காதல் தோல்வியே என சோவியத்து ஆதரவாளரும், கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் கட்டுப்பாட்டு என கம்யூனிச எதிர்்பாளரும் விடாது வலியுறுத்தி வந்துள்ளனர். இவ் விவாதத்தில் ஆசிரியரின் இடையீடு புதிய ஒளி பாய்ச்சுகிறது. சமூகச் சிதைவுக்கும், தனி மனித சிக்கலுக்கும் இடையே உள்ள உறவை நுட்பமான முறையில் மயாகோவஸ்கியின் வாழ்க்கைக்குப் பொருத்திக் காட்டிப் புதிய தொரு முடிவுக்கு ஆசிரியர் வருகிறார்.

எமது புதிய நூல்கள்

□

கானல் வரி

சேரன் கவிதைகள்
விலை : ரூ. 6-00

□

காணி உறுதி

இளையவன் சிறுகதைத் தொகுப்பு
விலை : ரூ. 12-00

□

ரீதி

பூமணி சிறுகதைத் தொகுப்பு
விலை : ரூ. 13-00

□

பொன்னி

12, முதல் பிரதான சாலை
நேரு நகர், அடையாறு
சென்னை-600 020

ஸ்டாலினிய காலகட்டம் பற்றிய பகுதி இந் நூலுக்கு மையமாக விளங்குகிறது. உண்மையில், ஸ்டாலினிசம் பற்றிய விமரிசனக் கண்ணோட்டமே இந்நூலின் ஊற்றுக்கண். ஸ்டாலின் காலத்திலே சோவியத்து ஒன்றியத்தின் அரசியல், சமூக, பொருளாதார, இலக்கியத் துறைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை மிகைப்படுத்தாமல், ஆனால் அதே வேளையில் நெஞ்சை உலுக்கும் வகையில் ஆசிரியர் எழுதியுள்ளார். அன்னா அகம்மதோவா பற்றிய பகுதியில் இது உச்ச நிலையை எட்டுகிறது. ஆனால் இந்தக் கொடுமைகளைத் தனியொரு மனிதனின் வக்கிரமாகவன்றி, குறிப்பிட்டதொரு வரலாற்றுக் கட்டத்தின் நிகழ்வுப் போக்காக ஆசிரியர் பார்த்துள்ளார். சோசலிச எதார்த்தவாதம், ஸ்தானோவிசம் ஆகியவற்றைப் பற்றிய கட்டுரைகள் தமிழகச் சூழலில் இன்றைக்கும் பொருத்தமுடையன.

குருசேவ் காலகட்டத்தின் பின்னணியில் பாஸ்டர்நாக் பற்றியும், பிரஷ்னேவின் வரவோடு மீண்டும் இறுக்கமாகிய சூழலின் பின்புலத்தில் சலசனித்சின் பற்றியும் ஆசிரியர் எழுதியுள்ளார்.

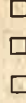
ஸ்டாலினிசத்தின் மறுபிறப்பாக வந்த பிரஷ்னேவின் காலகட்டத்தோடு சோவியத்து நாட்டில் 'சிவில் சமூகமே' சிதிலமடைந்து, மக்கள் தம் உயிர்த் துடிப்பையே இழந்து விடுவார்களோ என்று ஐயுற வேண்டியிருந்த அச்சம் தரும் சூழ்நிலையில் பெரஸ்துரோவிகா

வும், கிளாஸ்நாஸ்தும் நூலாசிரியர்க்கு நம்பிக்கை தருவதாக அமைகின்றன. இந்த நம்பிக்கையோடு நூலும் முடிகின்றது. மகத்தானதொரு புத்தகத்தைப் படித்த நிறைவு நமக்கு ஏற்படுகின்றது.

இத்துணைச் சிறப்புடைய நூலைப் படித்து முடித்ததும், இதற்கு முன்னர் எஸ். வி. ஆர். எழுதிய அந்நியமாதல், எக்சிஸ்டென்ஷியலிசம் ஆகிய நூல்கள் நினைவுக்கு வருவதைத் தவிர்க்க இயலவில்லை. இவ்விரு நூல்களும் முக்கியமான சில கோட்பாடுகளைத் தமிழில் முதன்முறையாக அறிமுகப்படுத்திய பெருமையுடையன எனினும், அவற்றை எழுதிய எஸ். வி. ஆருக்கும், இந்நூலை எழுதியுள்ள எஸ். வி. ஆருக்கும் தான் எத்துணை வேறுபாடு. மொழிநடை மேலும் செப்பம் எய்த வாய்ப்புண்டெனினும், 'ரஷ்ய புரட்சி; இலக்கிய சாட்சியம்' விறுவிற்றுப்பான நடையில், சுவையாகவும் ஆவலைத் தூண்டும் வகையிலும் எழுதப்பட்டுள்ளது; இலக்கியச் சமூகம் மிகுந்ததாகவும் உள்ளது. அத்தியாயங்களின் தலைப்புகளும், அவற்றின் தொடக்கப் பகுதிகளும் வாசகனைச் சட்டென ஈர்க்கக் கூடியவை. ஆய்வு நூல்கள் சலிப்புத் தரும் நடையில் அமைதல் இன்றியமையாததன்று என்பதற்கு இந்நூல் எடுத்துக்காட்டு.

ரஷ்யப் புரட்சி: இலக்கிய சாட்சியம்,
எஸ். வி. ராஜதுரை, விலை ரூ. 55-00,
அன்னம் வெளியீடு, 2, சிவன் கோவில் தெற்குத் தெரு, சிவக்கங்கை.

மொழி வெறும் 'தொடர்பு சாதனம்' மட்டும்தானா?

சி. அறிவுறுவோன்

எந்த ஒரு மொழியும் தொடர்பு சாதனம் தான். அது தொடர்பு சாதனம் எனும் காரணத்தாலேயே முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. ஒருவர் மற்றவரோடு தொடர்பு கொள்ள, கூடித் தொழில்புரிய, முன்னோரின் சமூக விழுமியங்களை மரபுரீதியாகச் சீர்கிரித்துக் கொள்ள, தம் காலத்துச் சமூக விழுமியங்களை வருங்காலத் தலைமுறைக்கும் கையளிக்க என்றெல்லாம் அது பயன்படும் முறை பற்றித் தான் மொழி ஒரு தொடர்பு சாதனம் என்றாகிறது. ஆனால் சிலர் 'ஒருவர் மற்றவரோடு தொடர்புகொள்ள மட்டுமே' மொழி பயன்படுகிறது எனும் குறுகிய பொருளில் மொழியைத் தொடர்பு-ய சாதனம் என்று கூறிவருகின்றனர். இக்கருத்துடன் கூடிய பார்வைதான் விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டம் என்றும் மற்றதெல்லாம் மொழி வெறியைப் பரப்பும் நோக்கம் கொண்டது எனும் குற்றச்சாட்டையும் முன் வைக்கின்றனர்.

மொழிவெறி கூடாது என்பதிலே மொழி வெறி விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டம் அல்ல என்பதிலே நமக்குக் கருத்துமாறுபாடு இல்லை. ஆனால் மொழி ஒரு தொடர்புச் சாதனம் என்றால் அதற்கே உரித்தான விரிந்த பொருளிலே தான் அமைய முடியும் தவிர அவர்கள் கருதுவதுபோல் குறுகிய பொருளிலே அமைய முடியாது என்பதிலேதான் நமக்கும் அவர்களுக்கும் வேறுபாடு. இதற்காக அவர்கள் நம்மீது வருத்தம் கொள்வார்களேயானால் நாம் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. என்றாலும் நமது கருத்தை முன்வைப்பது கடமை என்ற அளவிலேயே இந்த விளக்கத்தைத் தொடர்கின்றோம்.

மொழி என்பது மனித உற்பத்தி. சில மொழிகள் மிகவும் தொன்மையானவை. மனிதன் காட்டுமிராண்டியாக வாழ்ந்த காலம் முதல் இன்றுவரையும் அவை வாழ்கின்றன. சமஸ்கிருதம் வழக்கொழிந்துவிட்டது அல்லது விரல்விட்டு எண்ணக் கூடியவர்களால் பேசப்படுகிறது. சமஸ்கிருதத்தைப் பேசிவந்த குழு இந்திய மக்களோடு இரண்டறக் கலந்து விட்டதும் இந்திய மக்களின் வட்டார மொழிகளைத் தாய்மொழிகளாக ஏற்றுக்கொண்ட பின்னர் கூட அது தன்னுள் புதிய புதிய இலக்கியங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டிருந்தது;

அரசு கரும மொழியாகவும் இருந்திருக்கிறது. இன்றைக்கும் அம்மொழியின் இலக்கிய வரலாறு எந்தக் காரணத்திற்காகத் தேவைப்படுகிறதோ அதே காரணத்திற்காகத் தான் இதர மொழிகளுக்கும் இலக்கிய வரலாறு தேவைப்படுகிறது. இந்தியாவின் மக்கள் குழுக்களும் கலாச்சாரமும் அந்நியக் குழுக்களை உள் வாங்கிக் கொண்டதுபோலவே சமஸ்கிருதத்தையும் ஜீரணம் செய்துவிட்டன. அவ்வளவு தான். இந்திய மொழிகள் வரமும் தகுதியைப் பெற்றுவிட்டன. இதற்காகச் சமஸ்கிருத இலக்கியங்கள் இந்திய மக்களுக்கு அந்நியமானவை என்று பொருளல்ல. அவையும் இந்திய மண்ணில் விளைந்தவையே.

இவ்வாறு மொழி, உற்பத்திக் கருவி மாறுவதைப் போல மாறாமல் பல்வேறு சமூகங்களிலும் தொடர்ந்து நீடித்து வருவதைப் பார்க்கும்போது விரிந்த பொருளிலேயே தொடர்பு சாதனமாக இருந்து வருவதைக் காணமுடியும்.

மேலும் மார்க்சியவாதிகள் தங்கள் வசதிக் காகச் சமூகத்தை — அடித்தளமென்றும் மேல் கட்டுமானம் என்றும் பிரித்துக் கூறுவதுண்டு. உற்பத்திக் கருவிகளையும் உற்பத்தி சக்திகளையும் அடித்தளத்திலும் அரசு மற்றும் சட்டம், கலை, இலக்கியம் போன்றவற்றை மேற்கட்டுமானத்திலும் சேர்த்துக் கூறுவதுண்டு. ஆனால் மொழியை அவ்வாறு காண்பதில்லை. அது அடித்தளத்திலும் வேலை செய்கிறது; மேல்கட்டுமானத்திலும் தொழில் படுகிறது. ஆகவே, மொழி சில இடது சாரிகள் கருதுவதுபோல் அற்பத்தனமானது அல்ல என்பது தெளிவாகிறது.

இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை மொழி இன்னொரு வகையிலும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இந்தியாவில் மொழிவாரி மாநிலங்கள் அமைய காரணமாக இருந்து வரலாற்று நிலைமைகளே அந்த முக்கியத்துவத்தை அளிப்பதாகக் கூறலாம்.

ஐரோப்பாவில் முதலாளித்துவத்தின் செல்லக்குழந்தையாகத் தேசியம் தோன்றியது. இதையே ஸ்டாலின் அழகாக "முதலாளி

பாலம்

மேற்கு

மேற்கு

எந்தப் பக்கம் இருக்கின்றது ?
ஆசியாவுக்கு
அமெரிக்கா மேற்காம்.
அமெரிக்காவுக்கு
கடலொன்று மேற்காம்.
அந்தக் கடல் நடுவில்
ஆசியா மேற்காம்.
புரியவில்லை.

மாங்கொப்புகளிடையே
நிலவொளிரும் இரவுகளில்
பாதி இரவுகளுக்கும் அப்பால்
கண்விழித்து நீ
எழுதுகிற கடிதங்களில்
என் வீடே
உனக்கு மேற்காம் என்றாய்.
அப்போதெல்லாம்
மேற்கில்தான்—
உனது சூரியோதயம்.

ஒவ்வொரு மாலையும்
ரோசாக்களையும் மதிலையும்
தாண்டியபடி
சூரிய உதயத்துக்கான
உன் விழிகளின் நெடுந்தவம்.

இன்றைக்கு
பறவைகளும்
கூடு திரும்பிய பிறகு
உனது மகன்
'எது மேற்கு?'
என்றாலோ
சிவந்திருக்கும்
அடிவானைச் சுட்டி
'சூரியன் போயிறங்கும்
திசையே மேற்கு'
என்கிறாய்.

என் ஆத்மாவின் ஸ்நேகிதியே !
காலங்களோடு
மனிதர்கள் மாறுவது பற்றியெல்லாம்
அறிந்துள்ளேன்.
திசைகளைச் சுட்டும்
வகைகளும்
மாறுவதறிந்திலேன்.
நேற்றைய சூரியன்
எங்கே மறைந்தது ?

இளவாலை
விஜயேந்திரன்

சந்தையில் தேசியத்தைக் கற்றுக் கொண்
டான்” என்று கூறினார். இந்தத் தேசியம்
தான் “சுதந்திரம்” “ஜனநாயகம்” “சகோ
தரத்துவம்” என்ற கோஷங்களை வெளிப்
படுத்தக் காரணமாய் இருந்ததாகும். இந்தி
யாவில் முதலாளித்துவம் முழுவளர்ச்சி அடை
யாதது போலவே தேசியமும் குறைப் பிரசவ
மாகவே முடிந்துவிட்டது. “சுதந்திரமும்”
“ஜனநாயகமும்” “சகோதரத்துவமும்” வகுப்பு
வாதத்தின் முன் மண்டியிடுகின்றன. இதனால்
ஐரோப்பாவில் தேசிய அரசுகள் மலர்ந்தது
போல இங்கு முழுவளர்ச்சி பெற்ற தேசிய அரசு
ஒன்றோ, பலவோ மலர முடியாமல் மொழி
வாரி மாநிலங்கள் என்ற அளவில் அமைந்
துள்ளதோடு ஒரு மைய அரசும் அமைந்து
விட்டதைப் பார்க்க முடிகிறது.

இதனால்தான் இங்கே மொழி என்பது
உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிடும் பௌதீகச் சக்தி
யாக விளங்க முடிகிறது என்பதை நாம் புரிந்து
கொள்ள வேண்டும். இங்கே மொழி என்பது

தொடர்பு சாதனமாக மட்டுமல்லாமல் மக்கள்
குழுவிற்கு ஓர் அடையாளமாகவும் மாறி
இருப்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.
அப்போது மட்டுமே மொழிக்கு இயல்பாகவே
அரசியல் முக்கியத்துவம் ஏற்பட்டுள்ளதையும்
புரிந்துகொள்ள முடியும். இந்தப் புரிதலோடு
மொழியைக் கையாளும்போது மட்டுமே இந்தி
யாவில் புரட்சிகர சக்திகள் தடங்கலின்றி முன்
னேற முடியும் என்று நாம் நம்புகின்றோம்.

மொழியை வளப்படுத்துவது தொடர்
பாகவும் பாதுகாப்பது தொடர்பாகவும் அக்
கறை எடுத்துக் கொள்வது என்பது வெறும்
வெறி என்று மட்டும் புரிந்து கொள்ளப்பட
லாகாது; அஃதோர் அடையாளமாக்கப்பட்டு
இருப்பதால் அது தவிர்க்க முடியாததாகி
விடுகிறது என்பதையும் நினைவு கூர்ந்தால்
புரட்சியாளர்களோ முற்போக்காளர்களோ
இரண்டாவது காரணத்திற்காக அரசியல்
ரீதியாகவும் அதைச் செய்தாக வேண்டும்,
வேறு வழியில்லை. □

சீனத்தின் புதிய பொதுமைக் கலாச்சாரச் சிற்பி

லூசுன்

கவிதைகள்

அறிமுகம் மற்றும் மொழிபெயர்ப்பு : துரை. சீனிச்சாமி

அறிமுகம்

லூசுன் (Lu Xun : 1881—1936) என்ற புரட்சிகரச் சிந்தனையாளர், சீனநாட்டின் புதிய பொதுமைக் கலாச்சாரத்தின் சிற்பிகளில் ஒருவர். “சீனத்தின் புதிய தேசியக் கலாச்சார வழித்தடத்தில் சென்றவர்” என்று மாவோவால் விளக்கப் பெற்ற லூசுன், கவிதைகளை விட சிறுகதைகளையும் கட்டுரைகளையும் மிகுதியாக எழுதியவர். அவ்வப்போதைய சூழல்களிலும், நண்பர்களின் வேண்டுகோளுக்கேற்பவும் எழுதப் பெற்ற சில கவிதைகளே பின்னர் வெளியிடப் பெற்றன. 1918க்கு முன்வரை, பழமையான சீனச் செவ்விலக்கியப் படிப்பின் தாக்கத்தில் புகழ்பெற்ற பழங்கால Tang மரபு வழியிலேயே கவிதை எழுதினார். சீனாவின் பழங்கவிதைகளுக்கு உள்ள சிறப்பு தமிழிலுள்ள சங்கக்கவிதைகளுக்குள்ள சிறப்பு போன்றது. சிறிய வரிகளில், ஒன்றிரண்டு வரிகளில், செறிவாக, குறிப்புணர்த்தலோடு, இயற்கைப் படிமங்கள்வழி ஆழ்ந்த உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவன. இந்தப் பழைய சீன மரபினைப் பின்பற்றிய லூசுன் அதனை அப்படியே செயற்கையாகக் காப்பியடிக்காமல் புதிய வீச்சுடன் எழுதினார். அவருடைய கவிதைகள் உணர்ச்சிப்பாக்களாக (Lyrics) இருந்தமையால், அவர் காலத்தின் அரசியல், சமூகக் கொடுமைகளின் பாதிப்பை தனது உணர்ச்சி வெளியீட்டு மூலமாக உள்ளார்ந்த முறையில், இயற்கைப் படிமங்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தியவர். 1918க்குப்பின் எள்ளல் தோரணையில் எழுதியபோது, புதிய ஜனநாயகக் குழப்பங்களால் போலி அரசியல், போலி வாழ்க்கை உருவானபோது,

வலுவான ஆழ்ந்த உணர்ச்சிகளுக்கும் உண்மைக்கும் ஏற்ப புதுக்கவிதை மரபில் எழுதத் தொடங்கினார். மீண்டும் தனது இறுதிக்காலங்களில் பழைய மரபில் கவிதை எழுதினார். இவருடைய கவிதைகளில், இளம்புரட்சியாளர்களின் மரணத்தின்போது எழுதப் பெற்றவைகளும், போலியான அரசியல்வாதிகள் வாழ்க்கைச் சூழல் பற்றி எழுதப் பெற்றவைகளும் நமது இந்தியக் கலாச்சாரக் குழப்பச் சூழல்களிலும் நன்கு பொருந்தக் கூடியவை. தமிழ்நாட்டின் பிற்கால பிரபுத்துவ காலத்து, இலக்கியங்களில் குறிப்பாக 15ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு ஆழ்ந்த, செறிவான, மனிதத்துவ உண்மைகள் பற்றிய நவீனசிகளுக்கு இடம் கிடையாது; மாறாக, இரண்டு அர்த்த—மூன்று அர்த்தச் சிலைடைகள், சொல் ஜாலங்கள், கோமாளித்தனமான துணுக்குகள், இடையிடையே சில நீதி உரைகள்—என ஒரு மூன்றாந்தரமான பல்லிளிப்பு இரசனையே மேலோங்கி இருந்தது. இன்றும் தமிழிலக்கியச் சூழல்களில் இந்தப் பல்லிளிப்புத் தமிழ்க் கோமாளித்தனமே எங்கும் வியாபித்துள்ளது. இதற்கெதிராக, லூசுன் போல, பழைய செவ்வியல் சங்கக் கவித்துவ மரபை உள்வாங்கி, ஆழ்ந்த மனிதத்துவ உணர்வுடன் கூடிய பொதுமைக் கலாச்சாரத்திற்கேற்ற புத்திலக்கிய மரபு உருவாக்கப்படவேண்டும். சீனக்கவிதை மரபும் லூசுன் கவிதை மரபும் இந்த உருவாக்கத்திற்கு நல்ல மாதிரிகளை நமக்குத் தர முடியும். இங்கே தமிழாக்கம் செய்யப் பெற்றிருக்கும் கவிதைகள், டபுள்யூ. ஜே. எப். ஜென்னர் (W. J. F. Jenner) என்பவர் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டிருக்கும் ‘Lu xun Selected Poems’ என்ற நூலிலிருந்து எடுக்கப் பெற்றவை.* இந்நூல் முழுதுமே

* Lu xun Selected Poems, W.J.F. Jenner Foreign Languages Press, Beizing, 1982.

□

“...லூசுன் போல, பழைய செவ்வியல் சங்கக் கவித்துவ மரபை உள்வாங்கி, ஆழ்ந்த மனிதத்துவ உணர்வுடன் கூடிய பொதுமைக் கலாச்சாரத்திற்கு ஏற்ற புத்திலக்கிய மரபு உருவாக்கப்பட வேண்டும்.”

—துரை. சீனிச்சாமி

தமிழில் மொழிபெயர்க்கப் பெறவேண்டும். லூசுனன் பொதுமைக் கலாச்சார அம்சங்கள் கொண்ட பெரிய இலக்கியத்தடத்திற்கு வழி காட்டக் கூடியன என்ற அளவில், இக்கவிதைகள் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்று மொழி பெயர்க்கப் பெற்றுள்ளன.

இந்நூல் ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழி பெயர்க்கப் பெற்ற சீனக்கவிதைகள். எனவே, ஆங்கிலவழி சீனக் கலாச்சாரக் குறியீடுகளைத் தமிழில் சொல்வது இரட்டைச் சிக்கல் கொண்டது. சில சொற்களுக்குரிய மாற்று மொழி பெயர்ப்புகள் ஒவ்வொரு கவிதையின் அடியிலும்

குறியீடுகள் இட்டுக் கொடுக்கப் பெற்றுள்ளன. கவிதை தோன்றிய சூழல் பற்றிய சிறு குறிப்பும் கொடுக்கப் பெற்றுள்ளது. இக்குறிப்பு, மூல ஆங்கில நூலை அடியொற்றியே கொடுக்கப் பெற்றுள்ளது. லூசுன் கவிதைகளைப் பற்றிய இந்த அறிமுகத்தின் மூலம் நமது கவித்துவமரபில், வலுவான, ஆழ்ந்த, போலியற்ற, புதிய பொதுமைக் கலாச்சாரத்திற்கேற்ப பழமை—புதுமை இணைவு பெற்றுத் தோன்றும் புதிய பொதுமைக் கவித்துவமரபு உருவாவது பற்றிய சிந்தனையைத் தூண்டுவதே நோக்கம் —துரை. சீனிச்சாமி.

1

தனது புகைப்படம் பற்றி on a photograph of Himself

இந்தக் கோபுரம்¹
மன்மதக் கணைகளுக்குத்²
தப்பமுடியாது,

புயலில் நசுங்கி
பழம்பெருஞ் சோலை
இருள்...

மஞ்சள் சக்கரவர்த்திக்கு
இரத்தம் படைத்து,
ஒருபனிக்குளிர் நட்சத்திரத்தில்
எனது நம்பிக்கையை வைக்கிறேன்,
ஒன்றும் விளங்காமல்.

¹Xuanyuan என்ற தொல்கால மன்னனின் கோபுரம், அது இருந்த திசையில் கூட யாரும் அம்பெய்ய மாட்டார்கள்—ஜப்பானில் மாணவனாக இருந்தபோது எழுதப் பெற்ற கவிதை, (1903ல்) மரபான தலைச்சடையை வெட்டி அடிமசு சின்னமாகிய சூழல் பின்னணியில் எழுதப் பெற்றது. ²இந்திரக் கணைகளுக்கு.

2

பான் ஐ நாங் மரணத்துக்காக Mourning Fan Ainang

புயலும் மழையுமான இந்தநாட்களில்
பான் ஐ நாங்கை,
அவனது நரை மென்மயிருடனும்
அற்பர்கள் பற்றிய அவன் இகழ்ச்சியுடனும்
நினைவு கூர்கிறேன்.

உலகம் அரளிக்கசப்பைச்¹ சுவைக்கும்போது
நேர்மையாளர்
தோல்விக்குள் அழித் தொதுக்கப்படுகிறார்கள்.
போன வசந்தத்தின் பின்
நாங்கள் பிரிய நேர்ந்த பிறகு
ஓர் உண்மை அசல் மறைந்துவிட்டது.

நீண்டகால நாடுகடத்தல்
பலிகளை வாங்கிக் கொள்ளும் போது
கடலருகே,
வீட்டைச்சுற்றி,
பச்சைப் பசேல் புற்கள்...

நரிகள் குகைநீங்கி
ஓடிவிட்ட அடுத்தகணம்—
மேடைமீது தோன்றி
மரப் போலிகளாய்—அவை
மீண்டும் துள்ளுகின்றன.

குளிர்,
அவனுடைய நகர்மீது
பீதிமேகங்களைக் கவித்தன.
கோடையின் உச்சத்திலும்
இரவுகள் குளிர்ந்தன.
நீர்க்குளிரில் முழுகிவிட்டால்
நீண்ட ஆழங்கள்
அவன் துயரைப் போக்கிடுமா?
ஆச்சர்யந்தான்!

மதுவுடன்
உலகைப் பற்றியெல்லாம் பேசினோம்
உண்மையில்
உனக்கு மது பிடிக்காத ஒன்றுதான்.

அண்டங்களெல்லாம் குடித்து உருள்வதால்
நீ, மயங்கா நிதானத்தில்
உன்னை முழுகடித்துக் கொண்டாய்.

இப்போது,
என்றைக்குமாக நாம்
பிரித்தெரியப் பட்டுள்ளோம்.

ஒருபோதும் நீ பேசுவதைத்
திரும்பக் கேட்க முடியுமா?
மேகங்களென்ப
பழைய நண்பர்கள் மறையும்போது
நானும் ஒரு
தூசியைப் போலன்றி, வேறென்ன?

¹ Worm-wood bitter-லூசுனின் நண்பன்
பான் ஐ நாங் 1911ஆம் ஆண்டுப் புரட்சித்
தோல்விகளால் மனம் நொந்து படகிலிருந்து
வீழ்ந்து தற்கொலை செய்து கொண்டான்.
இதுபற்றிக் கேள்விப்பட்ட லூசுன் 1912
ஜூலையில் தன் நாட் குறிப்பில் எழுதி
வைத்துப் பின் Min Xing Ribao என்ற
இதழுக்கு அனுப்பிய கவிதைகளில் ஒன்று இது.

3

ஓ. இ. ஆர்க்கிட்டைத் தனது
நாட்டுக்கு எடுத்துச் செல்வது பற்றி
To O. E. On Taking Orchids
Back To His Country

மிளகுச் கொடி¹ கருகுகிறது
கருவமரம்² பிளந்து கொண்டிருக்கிறது
அழகுகள் எல்லாம்
வயதாகிக் கொண்டிருக்கின்றன.

உள்மறைந்த ஓர்பாறை முகட்டில்³
இன்னமும் ஆர்க்கிட்⁴ மட்டும்
இதயத் தூய்மையைக் காட்டுகிறது.

இருப்பினும்,
இந்த இனிய நறுஞ்செடியை
பயணஞ் செல்லும் புதுமனிதர்க்கு
கட்டாயம் அளிக்க வேண்டும்.

ஏனெனில்,
இந்தத் துரதிர்ஷ்டப் பூமியூடே
பிரம்பின்களும்⁵ ரோஜாக்களும் கூட
கொடும்புதராய்ப் பரவுகின்றன.

¹ஆலமரம்; ²அரசமரம்; ³கிளிஞ்சல்
பாறை ⁴வண்ண மூல்லை ⁵பலாவும்—இவை
நியாய, நேர்மையின் குறியீடுகள் (சீனக்
கவிதை மரபில்) 1931ல் எழுதப் பெற்ற கவிதை
இது. O. E. என்பது ஒரு ஜப்பானிய
வியாபாரியின் பெயர், சீனாவில் ஆர்க்கிட்
வாங்கி டோக்கியோவில் விற்பவன். இளம்
புரட்சியாளர்களான Rou Shi, Hu Yepin

ஆகியோரின் மரணப் பின்னணியில், மணச்
செடிகளாய் மடிந்தமை பற்றி எழுதப் பெற்றது.
இந்தக் கவிதையை O. E. (Obera Eijiro)
படி எடுத்துத் தன் கடையில் பார்வைக்கு வைத்
திருந்தார்.

4

தலைப்பிடப்படாதது
Thorns Cover The Plain

சமவெளியை
முட்கள் முடுகின்றன;
வானத்தைப்
போர்மேகங்கள் நிரப்புகின்றன.

இளம் வசந்தத்தைச்
சிலர் துயர்க்கின்றனர்.
பலரின் குரலோ மௌனம்...

குடிகாரக் கொடுங்கோன்மை
உலகை ஆள்கிறது.
சிலர்
தங்கள் இராகங்களை
மாற்றிக் கொள்கின்றனர்.

புயலின் பேரழிவுக்குப்பின்,
மரங்களும் மலர்களும்
வெறுமை...

1931-ல் எழுதப்பெற்ற கவிதை. லூசுனின்
ஜப்பானிய நண்பர் Uchiyama Kanzonின்
கொழுந்தி Katayama Matsumoவுக்கு எழுதி
யது. அன்றைய சீனத்தின் இழிந்த, இரங்கத்
தக்க சூழலையும் உள்நாட்டுக் கலகம்,
சியாங்கை ஷேக்கின் Kuomintangன் சீரழிப்பு
ஆகியவற்றால் ஏற்பட்ட துயரத்தையும் பின்
னணியாகக் கொண்டது.

5

தலைப்பிடப்படாதது
“Strong grows the Grass”

இரத்தத்தில் நிறைத்தாக்கிய
சமவெளிகளில்
பசும்புல்
வலிமையுடன் வளர்கிறது.

குளிர் உறைந்துபோன பூமியில்
வசந்தம்
விரைந்தெழுத் தொடங்குகிறது.

வீரத்தளபதிகளாய்
அரசியல் கதாநாயகர்களாய்
நோய் கொண்டோராய் போலியாக
மகாத்மாக்களின் கல்லறைகளில்
பாவனையாய் விசும்புகின்றனர்,
அந்திக் கருக்கலில் கத்தும்
காக்கைகள் போல...

1932-ல் எழுதப்பெற்றது. ஆள்பவரின் போலிவேஷங்கள், சன்யாட்சென்னின் கல்லறையில் போலியான கூட்டங்கள், கம்யூனிஸ்டு களுக்கு எதிரான கொடிய நடவடிக்கைகளால் ஏற்பட்ட சாவுகள், இயக்க உணர்வு வலிவு பெற்று வந்தமை — ஆகிய பின்னணியில் எழுதப் பெற்ற கவிதை. டோக்கியோ பெண்கள் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் Kora Tomiko-விற்காக எழுதப் பெற்றது.

6

ஓர் ஓவியனுக்கு To a Painter

தலை நகரிலிருந்து
வரும் காற்று,
சோலையை¹ இருட்டாக்குகின்றது.

இருள் வானங்களின்² கீழ்
எல்லாப் பூக்களும் மடிகின்றன.

ஓவியனே,
வசந்த மலைகளைப் படைத்துத் தீட்ட
சிவப்பு மையினால்,
புதிதோர் கலையாக்க முடியுமா,
உன்னால்?

¹காட்டை; ²மேகங்களின் — ஜப்பானிய ஓவியர் Mochizuki Gyo Kusei-க்காக எழுதப் பெற்றது.

7

தலைப்பிடப்படாதது “The gaunt-faced Commoners”

ஓட்டி உலர்ந்த முகமக்கள்
களைக் குப்பைக்குள் புதைந்துள்ளார்.

வேதனையில் பூமிகரைக்கும்¹
ஓப்பாரி பாட
துணிவில்லை யாருக்கும்.

வெளி முழுதையும் நிரப்பி
சிந்தனைகள் பரந்து விரியும் போது
மெளனத்தின் நடுவே
இடிமுழுக்கம் எழுகிறது.²

¹இளக்கும், அசைக்கும்; ²கேட்கிறது, வருகிறது — 1934 மே மாதத்தில் எழுதப் பெற்றது. கோமிண்டாங் எழுத்துரிமைக்கும் வெளியீட்டுரிமைக்கும் தடை விதித்த பின்னணியில், சாதாரண மக்களின் பரிதாபநிலை கண்டு அறிவு அடிப்படை ஆற்றல் பற்றிய நம்பிக்கையுடன் லூசன் எழுதியது.

8

கனவுகள் Dreams

பல கனவுகள்
அந்தியில் கலவரப்படுத்துகின்றன.
ஒன்று, முன்வந்ததைக் கலைக்கிறது.
அதுவும், பின், அடுத்ததால் கலைகிறது.

கலைந்தது மைபோல் கறுப்பு
தங்கிவிட்டதும் அப்படித்தான்.

“எவ்வளவு அழகு, எம்நிறம்” என்று
இரண்டும் கூறுகின்றன.

அழகாயிருக்கலாம் — ஆனால்
இருளில் பேச முடியுமா?¹
பேசுவோரை
அறியவும் முடியாது.

காய்ச்சல் தலைவலியுடன்
இருளில் எதுவும் சொல்லவும் முடியாது.
வருக,
தெளிவான கனவே
வருக...

¹முடியாது — 1918-ல் எழுதப் பெற்றது. கல்வித்துறையில் பணியாற்றிய லூசன், குடியரசு மாற்றத்தில் ஏற்பட்ட ஏமாற்றங்களாலும், பழைய சீன மரபுகளின் புதிய ஐரோப்பிய மரபுகளின் ஊடாட்ட மயக்கங்களாலும் ஏற்பட்டிருந்த குழப்பச் சூழலில் மயக்கங்களை அகற்ற விரும்பினார். இந்தக்கால கட்டத்தில் தான் நவீன ஓர்மைக் (Consciousness) கேற்றவாறு பழைய செவ்வியல் மரபிலிருந்து விலகி புதிய விடுதலைக் கவிதைக்கு லூசன் வந்தார். இக்கவிதை, பேச்சுநடையிலான ஒரு விடுதலைப்பா.

9

அன்புக் கடவுள் The God of Love

ஒரு சிறுவன்
தன் சிறகுகளைக் காற்றில் விரிக்கிறான்.
வில்லில் அம்பு சேர்த்து இழுத்து விடுகிறான்.
எப்படியோ உன்நெஞ்சில் பட்டுவிடுகிறது.

நன்றி, இளம் நாயகனே,
உன் நியாயத் தரிசனத்திற்கு¹ நன்றி.
அதுசரி,
யாரைநான் நேசிப்பது, சொல்...

சிறுவன் பதைபதைத்தான்;
தலை ஆட்டிப் பெருமூச்சுடன் சொன்னான்;
“நீ ஓர் இதயம் வைத்திருக்கிறாய்
அப்படி ஓர் பொருளை நீ
எப்படிக்கேட்க முடிகிறது ?
யாரை நீ நேசிப்பாய் என்பதை
நானெப்படி அறிவேன் ?
ஆயினும் நான் அம்பெய்திருக்கிறேன்.
யாரையேனும் நீ நேசிக்க இருந்தால்
உன் முழுத்தகுதிக்கும் நேசி;
நீ நேசிப்பவர் யாருமில்லை என்றால்
நீ சாவதே சிறப்பானது.

¹பார்வைகளுக்கு—1918ல் எழுதப் பெற்ற
கவிதை; Xin Qing Nian என்ற இதழில் வெளி
யான கவிதை; பாலுறவுகள் பற்றி எழுதி
வந்த கவிதைகளில் மனிதத்துவ முக்கியத்துவம்
பற்றிய எண்ணங்கள் வெளிவந்தன. நேசித்
தலின் சிறப்பு இக்கவிதையில் வெளியாகி
உள்ளது.

10

அவள் She

1

சுவர்க்கோழிகளே
சத்தம் போடாதீர்கள்.
அவள் அறையில் தூங்குகிறாள்.
கோழிகளின் ஒவ்வொரு கீச்சீச்சும்
அவள் தலைக்குள் துளைக்கப்படுகின்றன.

சூரிய அஸ்தமனத்தின் பின்
அவை ஓய்ந்தமையாகும் போதும்
அவளைக் காண முடிவதில்லை
அவள் கதவை நீ தட்டினால்
அது
துருப்பிடித்த சங்கிலிகளால்
இறுக்கி மூடப்படுகிறது.

2

இலை உதிர்காலக் காற்று
இப்போது வந்துள்ளது
அந்தத் திரைகளை விரைவில்
அது தூரத்தில் வீசித்தள்ளும்
திரைகள் விலகும்போது
அவள் கன்னத்துக்
குழிவிழுதலைப் பார்க்கலாம்.

ஆனால்
அவை உப்பித்திறக்கும்போது
வெள்ளை அடித்தகவர்களும்
உதிர்ந்த இலைச் சிதறல்களும் தாள்

3

இப்போது
பனித்திரை வீழ்ந்துபோனது.
அவளைக்காண
தெளிவான ஓர் வழியமைத்துக்
கண்டுகொள்
அந்தவழி
பைன்மர மலைகளுக்குக்
கொண்டு செல்வது.

அவளோ மலர்போல—
இங்கெப்படி இருக்கமுடியும் ?
அவளுக்காக—நான்
திரும்பி வரவேண்டும்...
ஆனால் என்பயணம்
வீட்டின் பின்புறத்திலேயே
முடிந்து போகிறது—

1919இல் எழுதப்பெற்ற கவிதை. இது ஒரு
வகையில் mysterious தன்மை கொண்டதே.
Sense of Lost illusion இந்தக் கவிதையில் தெரி
கிறது. ஏதோ ஓர் ஆழ்ந்த எண்ணம், கருத்து
அல்லது காதல் உணர்வு இக்கவிதையில்
பிரதிநிதித்துவப் படுத்தப் பெற்றிருக்கலாம்.

□

“

பெரிய நாடுகளின் கொள்கைகளால் சிறிய நாடுகள் தனித்துவத்தை இழக்க நேரிடும் அபாயம்...

”

வரலாற்றின் புகடைக்காய்கள்

உலக அரசியலில் பெரிய நாடுகளின் கொள்கைகளால் சிறிய நாடுகள் தம் தனித்துவத்தை இழக்க நேரிடும் அபாயம் தோன்றியுள்ளது. வல்லரசுகளன்றி, பிராந்திய ரீதியாகப் பலம் பெற்றுவரும் சில நாடுகளும் தமது மேலாண்மையை நிலைநாட்டி, அவற்றின் அண்டை நாடுகள் தம் தனித்துவத்தையும், இறையாண்மையையும் இழப்பதற்குக் காரணமாகிவிடுகின்றன. அண்மையில் தென்னாசியப் பிராந்தியத்திலும் இந்நிலை தோன்றியுள்ளது.

இதை விவரிக்கும் வகையில், செக்கோஸ்லோவோகிய நாவலாசிரியரும், புகழ்பெற்ற எழுத்தாளருமான மிலான் குண்டேராவுடன் லண்டனிலிருந்துவரும் GRANTA இலக்கிய எட்டுக்காக அயன் மெக்கிவன் நடத்திய விவாதத்திலிருந்து ஒரு பகுதி :

மெக்கிவன் : ஒரு சிறிய நாட்டைச் சார்ந்தவராக நீங்கள் இருப்பதால் உலகைப் பற்றிய உங்கள் கண்ணோட்டம் எவ்வகையிலாவது பாதிக்கப்பட்டுள்ளதா?

குண்டேரா : நிச்சயமாக. எங்கள் செக் நாட்டின் தேசிய கீதத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அது ஒரு கேள்வியுடன் துவங்குகின்றது: “எங்கள் தாயகம் எங்கே?” தாயகம் என்பது எங்களுக்கு ஒரு கேள்விக்குறியாகும்; எப்போதுமே கைகளுக்கு எட்டிவிடாத ஒரு விஷயமாகும்.

போலந்து நாட்டின் தேசிய கீதத்தைப் பாருங்கள் : “போலந்து இன்னும் அமைய...”

என்றே அதுவும் துவங்குகின்றது... மாறாக சோவியத் யூனியனின் தேசிய கீதமோ, “மூன்று குடியரசுகளின் பிரிக்கவியலாத இணைப்பே எங்கள் மாபெரும் ருஷ்யா” என்று ஆரம்பிக்கிறது. உங்கள் நாடான பிரிட்டனைப் பற்றியோ கேட்கவே வேண்டாம். “வெற்றி பெறுவோம், மகிழ்வோம், பெருமைபிக்க எங்கள்...”

பெரிய நாடுகள் தம்மைக் காலத்தைக் கடந்தவனவாகக் (immortal) கருதிக் கொள்கின்றன. ஆங்கிலேயரான நீங்கள் பிரிட்டனின் “காலங்கடந்து நிலைத்த தன்மை”யைக் கேள்விக்கு உட்படுத்துவதில்லை! நீங்கள் ஆங்கிலேயர்தான் என்பது உங்களுக்கு சந்தேகத்துக்கு உரிய விஷயமாக இருந்ததில்லை; இருக்கப் போவதுமில்லை. பிரிட்டிஷ் அரசியலை நீங்கள் விமரிசிக்கக்கூடும்; ஆனால் பிரிட்டனின் இருப்பையே நீங்கள் சந்தேகிக்கப் போவதில்லை!

மெக்கிவன் : ஒரு காலத்தில் பிரிட்டன் பேரரசாக இருந்தது. இப்போது அதன் எல்லைகள் பெரியதல்ல.

குண்டேரா : சிறியதுமல்ல!

மெக்கிவன் : பிரிட்டிஷ் காரர்களாகிய நாங்கள் எங்களைப் பற்றிப் பல கேள்விகளை எழுப்பியவாறே உள்ளோம். வேறொரு காலத்தில் எங்களைப்பற்றி உருவாக்கப்பட்ட பிம்பங்களில்தான் இப்போது நாங்கள் வாழவேண்டியுள்ளது.

பதினோராவது கட்டளை

சற்று நிதானமாய்க்
கனவு காணப் பழகிக்கொள்

கனவுகளிலாவது
வீதிக்குப் போனவர்கள்
உயிருடனேயே
வீடு திரும்பட்டும்.

பெண்கள்
கழுகுகளினால்
குதறப்படாதிருக்கலாம்

பெற்ற புதல்வர்கள்
ஒருவரோடொருவர்

துப்பாக்கிகளால் மட்டும்
பேசாதிருக்கலாம்.
வீட்டுக் கூரையில்
போர்விமானங்கள்
நடந்து திரியாதிருக்கலாம்.
அல்லது,
பிணக்குத்தீர்க்க வந்தவர்கள்
பிணங்களை விழுத்தாதிருக்கலாம்.

இனிமேலாவது-
தயவு செய்து
கனவுகாணப்பழகிக்கொள்.

இளவாலை விஜயேந்திரன்

குண்டேரா : உண்மைதான். ஆனால் பிரிட்டன் எனும் நாடே இனி இல்லை என்ற நிலை வருமா என்ற கேள்வியை நீங்கள் கேட்பதில்லை. சிறிய நாடுகள் ஒவ்வொன்றும் இந்தக் கேள்விபுடன் துடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

போலந்தைப் பாருங்கள். முப்பது மில்லியன் மக்கள் வாழும் இந்நாடு சிறிய நாடுமல்ல. ஆனால் இக்கேள்வியோ ஒவ்வொரு கணமும் எழுந்து கொண்டாணிருக்கிறது. போலந்து நாட்டுக் கவிஞர் விடோல்ட் கோம்ப்ரோவிக்ஸ் அந்நாட்டின் புகழ்பெற்ற நாவலாசிரியரான செஸ்லோ மிலாசுக்கு எழுதிய கடிதத்தின் துவக்கத்தில் கேட்கிறார்: “நூறாண்டுகள் கழித்து நமது தேசம் இருக்குமாயின்...”

எந்தவொரு ஆங்கிலேயனோ, ஜெர்மனியனோ, பிரெஞ்சுக்காரனோ இப்படிப்பட்ட கடிதத்தை எழுதவே முடியாது.

வாழ்நிலை பற்றிய கலக்க உணர்வு அதாவது, எமது தேசிய இன உணர்வானது காலத்துக்குட்பட்டதோ (mortal) என்ற எங்கள் பயமானது, வரலாற்றுடன் தொடர்பு கொண்டதாகும். பெரும் நாடுகள் தாம் வரலாற்றைப் படைப்பதாக எண்ணிக் கொண்டே செயல்படுகின்றன; தம்மைப்பற்றியே அவை கவலை கொள்ளத் துவங்குகின்றன; தம்மைப் பூசுக்கும் அளவுக்கே சென்றுவிடுகின்றன!

வரலாறு எம்மைப்பொறுத்தவரை எப்படி அமையும்? எம்மைப் புரிந்து கொள்வதில், எம் உரிமைகளை எமதாகத் தெளிந்தறிதலில் எமக்குத் துரோகமே இழைக்கப்படும்!

மெக்கிவன் : துரோகமா?

குண்டேரா : ஆம். வரலாற்றுக்கு எங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கு எந்தவித அதி

காரமுமில்லை. ஆயினும் எமது உரிமைகள் எமக்கு மறுதலிக்கப்படும்! வரலாற்றின் தீர்ப்புகள் முட்டாள்தனமாகக் கூட அமைந்து விடக்கூடும்.

வரலாற்றின் தீர்ப்பே சரி என்போர், வரலாறானது அறிவார்ந்த பாதையில்தான் செல்கிறது என்று நம்புபவர்களாவர். வரலாற்றைப் படைப்பதாக எண்ணிக் கொள்ளும் பெரும் நாடுகள் அனைத்துமே “வரலாறு அர்த்தமிக்கது; நியாயமானது” என்று நம்புகின்றன.

சிறிய நாடுகளைச் சேர்ந்த நாங்கள் வரலாற்றைப் படைப்பவர்களாக எங்களை உணர்வதில்லை. மாறாக, வரலாற்றின் படைக்காய்களாகவே நாங்கள் ஆகியுள்ளோம். வரலாறு என்பது எங்களுக்கு எதிரானது; முட்டாள்தனமாகவே கூட அது அமையலாம். எனவேதான் எம் இலக்கியங்களில் வரலாறானது ஒரு புதிய பரிமாணத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. ஒருவிதமான பயங்கர நையாண்டியே (grotesque humour) அது...

பின் குறிப்பு :

மில்ன் குண்டேரா பல சிறுகதைகளையும், புகழ்பெற்ற நாவல்களையும் செக் மொழியில் எழுதியவர். 1977-ம் ஆண்டு செக் நாட்டிலிருந்து வெளியேறி பிரெஞ்சு நாட்டில் வாழ்கிறார். இவரது The Unbearable Lightness of Being என்ற நாவல் 1969-ம் ஆண்டில் சோவியத் துருப்புகளும் டாங்கிகளும் செக் நாட்டுக்குள் நுழைவதை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்டது. தேசிய இனங்கள் ஒடுக்கப்படுவது பற்றியும், கலாச்சாரம் வியாபார மயமாக்கப்படுவது பற்றியும் இவர் பெரிதும் கவலையுறுகிறார். □

(மொழிபெயர்ப்பும் குறிப்பும் : கிளாஸ்நாஸ்ட்)

வ. கீதா

காலவெளியில் பெண்களின் சுவடுகள்

பெண்களின் சுவடுகளும் காலவெளியில் பதிக்கப்பட்டுள்ளன, அவற்றின் வழிச்சென்று எமது தனிப்பட்ட வரலாற்றினைக் கண்டறிய விரும்புகிறோம் என்று அமைதியாக, அழுத்தமாகக் குரல்விடுத்துப் பெண்நிலைவாதிகள் பலர் உலகெங்கும் இன்று பேனாவும் கையுமாக ஒரு மாபெரும் தேடலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். நமது சமகால நிலையைப்பற்றி மேலும் சீரிய முறையில் உணர்ந்தறியவும், நாம் எவ்வாறு இந்நிலையை அடைந்தோம், நமது இழிநிலை யிலிருந்து விடுபட இனி நாம் செய்யவேண்டியது என்ன என்பன போன்ற கேள்விகளுக்குத் தெளிவுபெறவும் இவ்வரலாற்றுப் பயணம் அவசியமாகியுள்ளது. தவிரவும், இன்றைய யதார்த்தத்தின் அம்சங்கள் யாவும் வரலாற்றுரீதியானவையே; வரலாற்றினைத் தொடர்ந்து மாற்றியமைக்கும் மானுடர்களால் உருவாக்கப்பட்டவையே; அவற்றை நியாயப் படுத்துவன மானுடர்களின் செயல்களே என்ற கருத்துகளை வலியுறுத்தவும் வரலாறு பற்றி நாம் கேள்விகள் விடுப்பது இன்றியமையாததாகிறது.

சாந்தி சச்சிதானந்தம் இக்காரணங்களுக்காகவே 'பெண்களின் சுவடுகளில்' என்ற நூலில் பெண்களின் வரலாற்றினை விளக்க முற்பட்டுள்ளார். "மனிதகுல வரலாற்றின் ஒவ்வொரு வளர்ச்சிக் கட்டத்திலும் பெண்களுடைய சாதனைகள் எவ்வளவு மகத்தான பங்கினை வகித்துள்ளன" (ப. VIII) என்பதைப் பற்றி பேச விரும்பும் அவர் "பெண்களின் வரலாற்று மூலங்களை நோக்கிய ஒரு தேடல் முயற்சி"யாகவே தமது நூலைக் காண்கிறார். தாய்வழிச் சமூகம்

கள் "உலகளாவிய அமைப்பாக" ஒரு கால கட்டத்தில் இருந்தனவென்றும், பெண்களின் தொன்மையான இவ்வரலாற்றினை எடுத்துரைப்பதன் மூலம், இன்றைய பெண்களுக்கு "அளவிறந்த தன்னம்பிக்கையைத்" தாம் ஊட்ட விரும்புவதாகவும், தமது எழுத்து முயற்சியை அவர் விளக்குகிறார். இதற்காக அவர் மேற்கத்திய மானுடவியல் ஆய்வாளர்களின் நூல்களை வெகுவாக எடுத்தாண்டுள்ளார். குறிப்பாக, எவிலின் ரீட் (Evelyn Reed) என்பவரின் நூலினைத் தழுவின தமது கருத்துகளை வடிவமைத்துள்ளார்.

இந்நூல் ஆறுபகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது :

1. ஆதிமனிதனின் இரண்டு பசிகள் : இப்பகுதியில் ஆதிமனிதனின் சமூக உறவுகள், வாழ்முறைகள், அவன் உண்ட உணவு, அன்று நிலவிய புணர்ச்சி விதிகள், சமூக அமைப்பில் பெண்கள் வகித்த மிக முக்கிய பங்கு ஆகியன பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. மேலும், ஆதிமனிதரிடையே நிலவிய "தன்னினைவுண்ணுதல்" (Cannibalism) போன்ற பழக்கங்கள் பற்றியும், ஆதிகால சமூகங்களின் வாழ்முறையை நெறிப்படுத்திய "குழுஉக்குறி" (Totemism) முறை பற்றியும், இம் முறையின்படி ஏற்படுத்தப்பட்ட தடைவிதிகள் (Taboos) பற்றியும், இவ்விதிகளைக் காத்து சமூகத்தினரின் கூட்டுவாழ்க்கையைப் பேணிக் காத்த "அன்னையரின்" பொறுப்பான பணிகள் பற்றியும் இப்பகுதி கூறுகிறது.

□

... பெண்களின் இழிவான இன்றைய நிலைக்கு வரலாற்றுப்பூர்வமான காரணங்கள் உண்டு, இந்த இழிநிலை இயற்கை ஏற்படுத்திக் கொடுத்த ஒன்றல்ல என்பதற்கு அவர் முன்வைத்துள்ள சான்றுகளைப் பாராட்டத் தான் வேண்டும். ஆயினும் பல காரணங்களின் பொருட்டு அவரது நூலைச் சற்றுக் கடுமையாகவே விமர்சிக்கவும் வேண்டியுள்ளது.

2. தாயுரிமைக் கணங்களின் சமூக வாழ்க்கை: ஆதிகால சமூகத்தின் மைய அமைப்புகளாக இருந்தவை “தாயுரிமைக் கணங்கள்” (Matriarchal Communes) தான் என்றும், இக்கணங்களின் “கருப் பொருளாக” தாயும் பிள்ளையுமே இருந்தனர் என்றும் இரண்டாவது பகுதி சொல்கிறது. இப்பகுதி தாயுரிமைக் கணங்கள் எவ்வாறு இயங்கின என்று விரிவாக எடுத்துரைக்கிறது.
3. ஆதிகாலப் பெண்களின் ஆக்கப்பணிகள் : ஆதிகாலப் பெண்கள் ஈடுபட்டிருந்த பல விதத் தொழில்கள் பற்றியும், விவசாயம் முதல் அரசியல் வரை, அனைத்திலும் பெண்கள் கணிசமான தாக்கத்தினை எவ்வாறு ஏற்படுத்தினர் என்பது பற்றியும் முன்றாவது பகுதி, பல செய்திகளை முன் வைக்கிறது. ஆணாதிக்கத்தின் தொடக்கம் பற்றிய சுருக்கமான விளக்கமொன்றினையும் இங்கு நாம் காண்கிறோம்.
4. குழாம்களிலிருந்து குலக்குழுக்கள் வரை : நான்காவது பகுதி, மனிதர் குழாம்களாக (clans) வாழ்ந்தது மாறி குலக்குழுக்களாய் (tribes) வாழத் தொடங்கிய காலம் பற்றியும், இந்த மாறிய நிலையில் ஆண்பெண் உறவுமுறைகள் எவ்வாறு மாறியமைந்தன என்பது பற்றியும் விளக்கங்கள் தருகிறது.
5. திருமணங்களின் தொடக்கம் : ஆணாதிக்கத்தின் தொடக்கத்தைப் பற்றிய செய்திகள், ஆணாதிக்கத்தை சாத்தியப்படுத்திய சமூக மாற்றங்கள் ஆகியன இப்பகுதியில் சொல்லப்படுகிறது. தாயுரிமைக் கணங்களின் காலத்தே நிலவிய குழுஉக்குறி நெறிகள் அற்றுப் போய் புதிய விதிகள் தோன்றிய விவரங்களும், இப்புதிய விதிகள் நாளடைவில் எவ்வாறு ஆண்களுக்கே சாதகமாய் அமைந்தன என்ற விளக்கங்களும் இங்குத் தரப்பட்டுள்ளன.
6. தந்தைக் குடும்பங்களின் தோற்றம் : பெண்ணடிமைக்கான “முலங்களை”ப் பற்றி பேசும் இப்பகுதி, “மனைவி”, “தாய்” என்ற உறவுமுறைகள் எவ்வாறு, ஏன் ஏற்பட்டன; பெண்ணையும் அவளது சகோதரனையும் மையமாகக் கொண்டு விளங்கிய இடைக்கால சமூகங்கள் தந்தை வழிச் சமூகங்களாய் ஏன் மாறியமைந்தன என்பதற்கான விளக்கங்களைத் தருகிறது.

இந்த ஆறு பகுதிகளிலிருந்தும் பெறக்கூடியக் கருத்துக்களைப் பின்வருமாறு நாம் தொகுத்துக் கூறலாம் :

மானுடத்தின் முதல் சமூக அமைப்புகள் பெண்களை, குறிப்பாக, அன்னையரை மையமாகக் கொண்டு இயங்கின. பெண்கள் நிறுவிய தாயுரிமைக் கணங்களில் வன்முறைக்கும், தனியுடைமைக்கும் இடமில்லை. இங்கு கூட்டுவாழ்க்கையே நடத்தப்பட்டது. ஆண்கள் இந்த சமூக அமைப்பில் அந்நியராகவே கருதப்பட்டனர். வேட்டைக்குச் செல்லுதல், பிற குழுக்களுடன் போர் செய்தல் போன்றவற்றில் மட்டுமே அவர்கள் அன்று ஈடுபட்டிருந்தனர். பலசமயங்களில், பெண்களுடன் சேர்ந்து வாழ்க்கைக்குரிய ஆக்கப்பணிகளை மேற்கொள்வதென்பது கூட அவர்களுக்கு இல்லாமற் போயிற்று. பெண்கள் ஆண்களை ஒதுக்கி, பலவித ஆக்கப்பணிகளைத் தாமே செய்துவந்தனர். “குழுஉக்குறி” முறையை உருவாக்கிக் குழுவின் ஒருமையைக் காத்தவரும் பெண்களே. ஆனால் ஆண்கள், அடிமைகளைக் கொண்டு பரிவர்த்தனைக்களை உற்பத்தியை மேற்கொண்டு, சமூகத்தில் வன்முறையைப் புகுத்தி, வர்க்க வேறுபாடுகளை ஏற்படுத்தி, பெண்களைப் பலவித பொறுப்பான பணிகளிலிருந்து அப்புறப்படுத்தினர். மேலும், நிலவுடைமையும் தனியுடைமையும் உடன் தோன்றி ஆணாதிக்கத்தை வலுப்படுத்தின. பெண்ணின் சகோதரனை மையமாகக் கொண்டிருந்த இடைக்காலச் சமூக அமைப்புகளிலுள்ள பெண்கள் பல சுதந்திரங்களைத் தம் மிடத்தே தக்கவைத்துக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் இவையனைத்தும் தந்தைக் குடும்பங்கள் (patriarchal family) தோன்றிய பிறகு அவர்களுக்கு மறுக்கப்பட்டன.

சாந்தி, பெண்களின் நிலையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைப் பற்றி அதிகம் கூறவில்லை. காரணம், அவரது நோக்கம், பெண்களின் ‘பொற்கால’மான தாயுரிமைக் கணங்களின் காலத்தைப்பற்றிய நமது அறிவை வளர்ப்பது தான். இந்தவகையில் பெண்களுக்கென தனி வரலாறுண்டு என்று அவர் எடுத்துரைத்துள்ளதையும், பெண்களின் இழிவான இன்றைய நிலைக்கு வரலாற்றுப்பூர்வமான காரணங்கள் உண்டு என்பதற்கும் இந்த இழிநிலை இயற்கை ஏற்படுத்திக் கொடுத்த ஒன்றல்ல என்பதற்கும் அவர் முன்வைத்துள்ள சான்றுகளையும் நாம் பாராட்டத்தான் வேண்டும். ஆயினும், பல காரணங்களின் பொருட்டு அவரது நூலை

நாம் சற்றுக் கடுமையாகவே விமர்சிக்கவும் வேண்டியுள்ளது.

முதலில், தாயுரிமைக்கணங்கள்பற்றி சாந்தி கூறும் செய்திகளை எடுத்துக் கொள்வோம்: பெண்கள் அன்று எவ்வளவு செல்வாக்குப் பெற்று, சீரிய முறையில் தமது வாழ்வையும், சமூகவாழ்வையும் நடத்தி வந்தனர் என்று ஆர்வத்துடன் விளக்கும் சாந்தி, இந்த தாயுரிமைக் கணங்கள் எவ்வாறு இயங்கின என்பது பற்றி கோர்வையான விளக்கங்களைத் தருவதில்லை. அன்றிருந்த உற்பத்தி முறைகள், உற்பத்தி உறவுகள், அவ்வுறவுகளுக்கும் தகாப்புணர்ச்சிக்கெதிரான தடைகளுக்கும் உள்ள தொடர்புகள், பெண்கள் செலுத்திய ஆதிக்கத்தின் நுணுக்கங்கள், அவை சமூக வாழ்வுடனும் ஒன்றுக்கொன்றும் பின்னிப்பிணைந்து விளங்கிய விதம் ஆகியனபற்றி இந்நூலிலிருந்து ஒன்றுமே அறியமுடியாது. “குழுஉக்குறி” முறைபற்றி அடிக்கடி இந்நூல் பேசினாலுங்கூட அம் முறையை சமூகத்தில் நிறுவி, அதனை இயக்கிய சக்திகளைப் பற்றி விரிவாகக் கூறுவதில்லை. மேலும் “குழுஉக்குறி” முறையைப் பற்றிய நூல் ஆசிரியரின் புரிதலுமே கேள்விக்குரியதாகவே அமைந்துள்ளது. நூலாசிரியர் சாந்தி, மரபுச் சின்னங்களைச் (totem) சார்ந்தெழுந்த பழக்க வழக்கங்களையும், அவற்றின் ஓர் அம்சமான தடைவிதிகளையும் (taboo) ஒன்றாகச் சேர்த்துக் குழப்பியுள்ளார். மேலும், பெண்விடுதலை, பெண்ணுரிமை ஆகியவை பற்றிய தனது இன்றைய எதிர்பார்ப்புகளை, வேட்கைகளை, ஆதிகாலச் சமூகங்களினின்று சமத்தியே இவற்றின் அம்சங்களை சாந்தி விளக்கியுள்ளதாக நாம் கொள்ள வேண்டும். இது வரலாறு எழுதும்போது வழக்கமாக ஏற்படக்கூடிய ஒன்று தான் என்றாலும், வரலாற்றெழுது தெற்களைப் (historiography) பற்றிய உணர்வுடன் எழுதப்படும் சரித்திர விளக்கங்கள் இந்தக் காலக் குழப்பத்தைத் தவிர்த்தே செயல்படும்; தமது சமகால நிலைப்பாட்டை தாம் அறிய முற்படும் கடந்த காலத்துடன் இயங்கியல்ரீதியாக பொருத்திப் பார்த்து தமது வரலாற்று மதிப்பீடுகளை வழங்கும்.

இவ்வாறு, பெண்நிலைவாத நோக்கில் படைக்கப்பட்ட ஒரு சிறந்த வரலாற்று ஆய்வு நூல் கெர்டா லெர்னர் (Gerda Lerner) என்பவரின் “தந்தைவழிச் சமூகத்தின் உருவாக்கம்” (The Creation of Patriarchy) என்னும் நூல் ஆகும். தமது சமகாலப் பெண்நிலைவாத நிலைபாட்டை, கெர்டா லெர்னர் ஒரு போதும் தனது ஆய்வுக்குரிய சுட்டுப் பொருளாகிய ஆதிகாலச் சமூகங்களின் மீது செலுத்துவதில்லை. மேலும், இவ்வாறான

காலக்குழப்பம் ஏற்படுத்தக் கூடிய பெண்நிலைவாத சித்தாந்தங்களைப்பற்றிய உணர்வுடனேயே இவரது வரலாற்று விளக்கங்களும் புரிதல்களும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. தாய் வழிச் சமூகங்களைப் பற்றிய இவரது மதிப்பீடுகள் அன்று நிலவியிருக்கக்கூடிய சமூக-பொருளாதார-பண்பாட்டு உறவுகளின் அடிப்படையிலும், நமக்கு இன்று ஆதாரங்களாய் எஞ்சியிருக்கும் அகழ்வாய்வுகள் கண்டெடுத்தவற்றினைச் சார்ந்துமே தரப்பட்டுள்ளன.

இரண்டாவதாக, தாயுரிமைக் கணங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பற்றியும் அவை மாறியமைந்த விதங்கள் பற்றியும் தெளிவான செய்திகள் சாந்தியின் நூலில் இல்லை. அந்த மாற்றங்களை விளக்குவது சாந்தியின் மைய நோக்கமல்ல என்றாலும், கொடுக்கப்பட்ட விவரங்கள், குறைந்தபட்சம் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தாமல் இருக்க வேண்டும். ஆனால் இங்குள்ள செய்திகளோ கோர்வையற்ற முறையில், தொடர்பற்ற கருத்துக்களையே எடுத்துரைக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு, நூலின் நான்காம் பகுதி (‘குழாம்களிலிருந்து குழுக்கள் வரை’) தாயுரிமைக் கணங்களின் வாழ்க்கை முறை, “குழுஉக்குறி” முறைகள் அற்றுப்போக வேறு தடைவிதிகள் தோன்றியமை, இடைக்காலச் சமூக அமைப்புகளின் பழக்க வழக்கங்கள் (மைத்துனனை மையமாகக் கொண்டு எழுந்த சமூகங்களையே ‘இடைக்காலச் சமூக அமைப்புகள்’ என நாம் வரையறுத்துள்ளோம்), ஆகியன பற்றி பலவித செய்திகளையும் விவரங்களையும் கொண்டமைந்துள்ளது. இச்செய்திகள் தொடர்பற்ற நிலையில் சொல்லப்படுவதால், ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், மாற்றங்களுக்குரிய காரணங்கள், மாற்றங்களை சாத்தியப்படுத்திய வரலாற்றுச் சக்திகள் முதலியவைபற்றி நமக்குச் சிறிதளவும் தெளிவு ஏற்படுவதில்லை. மாற்றங்களுக்கு சாந்தி காரணங்கள் கற்பிக்கும் போதிலும், அவை போதிய காரணங்களாக நமக்குப் படவில்லை. அடிமைகளைக்கொண்டு நிலத்தை ஆண் உழத் தொடங்கியவுடன்தான் பெண்கள் தாங்கள் வழக்கமாக செய்துவந்த வேலைகளிலிருந்து நீக்கப்பட்டு குடும்பம், மகப்பேறு முதலியவை கோரும் கடமைகளில் சிக்கினர் என்ற கருத்து, பெண்நிலைவாதிகள் கொள்ளும் கருத்திற்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒன்றாகவே உள்ளது. பெண்ணை அடக்கி அவள் வாழ்வின்பால் ஆண்கள் செலுத்திய ஆதிக்கமே பிற அடிமை நிலைகளுக்கு முன்மாதிரியாய் இருந்தது என்று பல பெண்நிலைவாதிகள் கூறியுள்ளனர் (இந்த கருத்தின் விவரங்களை கெர்டா லெர்னரின் நூலில் பெறலாம்.) மேலும், நிலவுடைமை தோன்றியவுடனும், அடிமைகளைக் கொண்டு உற்பத்தி செய்வதென்பது

தொடங்கியவுடனும் ஆணாதிக்கம் தோன்றி, பெண்கள் இதுவரை செய்துவந்த வேலைகள் குறைந்து, அவர்கள் குடும்பம் என்னும் அமைப்புக்குள் சிக்கினர் என்று கூறும் சாந்தி, எது முதலில் வந்தது—நிலவுடமை ஏற்படுத்திய தனிச் சொத்தா, இதனை சாத்தியப்படுத்திய ஆணாதிக்கமா—என்ற தாம் எழுப்பாத கேள்விகளுக்கு விடைகள் மாத்திரம் தந்துள்ளார்.

பெண்நிலைவாத சரித்திரவியலாளரின் கருத்துகளுடன் சாந்திக்குப் பரிச்சயம் அதிக மில்லை என்பதற்கு வேறு சில சான்றுகளையும் நாம் முன்வைக்க வேண்டியுள்ளது. பெண்ணடிமைக்கும் விவசாயம் தோன்றி நிலைப்பெற்ற காலத்திற்கும் தொடர்புண்டு என்று பெண்நிலைவாத ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்வர். ஆனால் சாந்தியோ, தாயுரிமைக் கணங்களின் காலம், இடைக்கால சமூகங்கள் ஆகியன பற்றிக் கூறுகையில் விவசாயம் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். விவசாயம் வரலாற்றின் இயக்கத்தில் பின்னர்தான் தோன்றியது என்பதையும், மானுடத்தின் ஆதிகாலத்தில் சுற்றுச் சூழலுடன் ஒன்றி இயங்கிய தோட்டப் பயிர்க்கலையே பிரதானமாகவும், பெண்களின் வாழ்க்கையைச் சார்ந்தும் இருந்தது என்பதையும் சாந்தி அறிந்ததாகத் தெரியவில்லை.

கடைசியாக, சாந்தி மானுடவியல் ஆராய்ச்சிகளை எடுத்தாண்டுள்ள விதங்களையும், மானுடவியல் பற்றிய விமர்சன நோக்கற்ற இவரது புரிதலையும் நாம் விமர்சித்தே ஆக வேண்டும். மானுடவியலாளர் பல்வேறு இடங்களில், மாறுபட்ட காலகட்டங்களில், மாறுபட்ட கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் செய்த ஆராய்ச்சிகளின் முடிவுகளை எந்தவொரு வரையறையின்றி சாந்தி உதாரணங்களாகக் கொள்ளவும், தனது கருத்தாக்கங்களை நிறுவப் பயன்படுத்தவும் செய்துள்ளார். “ஆண் என்ற அந்நியன்” என்ற பகுதியில் இவர் மேற்கு ஆப்பிரிக்கா, சீனா, ஆஸ்திரேலியா, ஏன் இந்தியா ஆகிய அனைத்துத் தேசங்களிலும் ஆணை விலக்கி வைத்த பழக்கம் இருந்தது என்று சாற்றுகிறார். பல்வேறு காரணங்கள் பொருட்டு, ஆணும் பெண்ணும் அச்சமூகங்களில் சிலகாலம் பிரிந்து வாழ்ந்திருக்கக்கூடும். இக் காரணங்களைப் பற்றி விரிவாக அறியாமல் அச்சமூகங்களைப் பற்றிய பொதுக் கருத்துக்களை நாம் வகுத்துக் கொள்ள முடியாது. மேலும், இந்நூல் பயன்படுத்தும் உதாரணங்கள் பலவும் சமகாலப் பழங்குடியினரின் வாழ் முறைகளைப் பற்றிய விவரங்களே. பழங்குடியினரின் இன்றைய நிலையிலிருந்து மானுடத்தின் ஆதிகால நிலையை ஊகிக்க

முடியும் என்ற கருத்தாக்கத்தை மானுடவியலாளர் பலர் இன்று நிராகரித்துவிட்டனர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட இக்கருத்து, பின்னர் ஒரு போதிய விளக்கமாக கருதப்படவில்லை. மேலும், இக்கருத்து, காலனிய ஆட்சிக் காலத்தில் மானுடவியல் என்ற தனித்துறை பூரண உருப்பெற்றபொழுதில் உருவாகிய ஒன்று. இதனைப்பற்றிய விரிவான விளக்கம் தேவை. காரணம், இவ்விளக்கத்தின் அடிப்படையில்தான் சாந்தி மானுடவியலை ஏற்று கையாண்டுள்ள விதம் எவ்வளவு சர்ச்சைக்குரியது என்பதை நாம் நிறுவ விரும்புகிறோம்.

மானுடவியல், நம்மிலும் மாறுபட்டு விளங்கும் அயலார் பண்பாட்டை—சமூக அமைப்பு மற்றும் வாழ்க்கை முறைகளை—வரையறுத்து செயல்படும் துறையாகும். மேலை நாடுகளை, குறிப்பாக கடல்வாணிகத்தில் பெருமளவில் ஈடுபட்ட நாடுகளைச் சேர்ந்த பயணிகள், வணிகர்கள், மாலுமிகள் ஆகியோர் பதினாறாம் நூற்றாண்டில் தொடங்கி, உலகத்தின் பல கோடிகளுக்குப் பயணம் செய்து பின் தம் தாயகம் திரும்பி வருகையில், தம்மிலும் பெருமளவில் மாறுபட்டு விளங்கிய பிற சமூகங்களைப் பற்றிய பலவித செய்திகளைக் கொண்டு வந்தனர். ஆச்சரியம், அருவருப்பு, பூரிப்பு, அச்சம், களிப்பு—இவ்வாறு பல்வேறுபட்ட உணர்வுகள் உள்ளடங்கிய அவ் விவரங்களே பின்னர் மானுடவியலின் தோற்று வாயாய் அமைந்தன. கட்டுக்கதைகள், கற்பனையோவியங்கள் முதலியவை நாட்குறிப்புகளில் முனைப்போடு குறித்து வைக்கப்பட்ட பௌதீக விவரங்களுடனும், கண்கூடாக அறியப்பட்ட யதார்த்தமான வருணனைகளுடனும் இணைந்து, மேற்கத்திய கலாச்சாரத்தில் ‘பிறத்தியாரைப்’ பற்றிய புரிதலை உருவாக்கிற்று.

பதினெட்டாம், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் மேலை நாடுகள் காலனிகளை உருவாக்கியபோது, பிறத்தியாரைப் பற்றிய இத்தகைய புரிதல் காலனியாட்சியாளர்களின் அரசியல், பொருளாதார ஆதிக்கத்திற்கும், அதன் இயக்கத்திற்கும் பயன்பட்டது. மேலும், இப்புரிதல், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் அயல்குடி மக்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் நிறுவிய முடிவுகளின் பேரில் அறிவு விளக்கங்கள் பெற்று, தமக்கேயுரிய கோட்பாடுகளை வகுத்து, காலனியத்தின் சுரண்டலுக்கும், காலனியத்தின் முக்கிய அம்சமான இனவெறிக்கும் “விஞ்ஞான பூர்வமான” நியாயங்களை வழங்கியது. மானுடவியலாளர், “தம்மவரின்” (self)

பாலம்

புரிந்தும் புரியாதவளாக

நான் பிறந்தபோது
“அது பெட்டைதான்”
-சோர்ந்து போயினர்.

நான் வளர்ந்தபோது
“பெரும் பொறுப்பு”
-பெருமூச்சு விட்டனர்.

நான் கரைசேர்ந்தபோது
“அப்பனே புண்ணியம்”
-நிம்மதி அடைந்தனர்.

நான் உண்டாகாதபோது
“மலட்டுக் கழுதை”
-வார்த்தைகளால் சுட்டனர்.

நான் பறிகொடுத்தபோது
“விழுங்கிப்போட்டாள் விதவை”
-சபித்துத் தீர்த்தனர்.

நான் எனை விற்றபோது
“துணிஞ்ச தேவடியாள்”
-திட்டித் தொலைத்தனர்.

நான் தலையைக் குனிந்தேன்;
நன்கு அழுதேன்;
சிரிப்பை விட்டேன்;
பேசுவதை மறந்தேன்
“பாவம் நல்லா நொந்துபோனாள்”
-அனுதாபங் கொட்டினர்.

புரிந்தது !
எல்லாமே
இப்போது புரிந்தது.

-ரங்கா-

“முன்னேற்றத்தை,” “பிறத்தியாரின்” “தேக்கத்” துடன் ஒப்பிட்டு, மானுடத்தை இரு வேறு கூறுகளாகப் பிரித்துக் காட்டினர். இந்த ஒப்பீடு எப்பொழுதும் மேலைநாட்டவருக்கே சாதகமாக அமைந்தது. காரணம், ஒப்பிடுவர் அவர்; ஒப்பிடப்படுபவர் பிறர். தவிரவும், “தம்மவரின்” முன்னேற்றம், அறிவு வளர்ச்சி, விஞ்ஞான வீச்சு ஆகியவையே இந்த மதிப்பீட்டினையும், அதன் விளைவுகளையும் நிர்ணயிக்கக் கூடியவையாக இருந்தன. விஞ்ஞான அறிவிலும், தொழிற்புரட்சி ஏற்படுத்திய மாபெரும் சாதனைகளிலும் திளைத்திருந்த பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மேனாட்டு மேட்டுக்கூடியினர், வரலாற்றின் இயக்கத்தில் தனிப்பெரும் பங்கினைத் தாம் வகித்துவருவதாக கருதிவந்தனர். அவர்களின் சுய அபிப்பிராயத்தை கிறித்தவமதமும், அதை அவர்கள் கையாண்ட விதமும் அங்கீகரித்தன. காலனியத்துவத்தின் ஆதி நாட்களிலிருந்தே, கிறித்தவமதம் “அஞ்ஞானிக” ளுக்கு நம்பிக்கையூட்டுவதே தனது கடமை எனக் கொண்டு, கடல்வணிகர்களுடன் மதக்குருக்களையும் அமெரிக்க, ஆப்பிரிக்க கண்டங்களுக்கும் பின்னர் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கும் அனுப்பி வைத்தது. தொழில், வாணிபம் ஆகிய வற்றால் கிடைக்கக்கூடிய இலாபத்திற்காக மட்டும், இங்கிலாந்தோ, ஸ்பெயினோ காலனியாட்சிகள் அமைக்கவில்லை. “பிறத்தியா”ரின் ஆன்மாக்களைத் தமது மாயவலையில் பிடித்து வைத்திருந்த “சாத்தானிய” “பிற்போக்குத் தனமான” சக்திகளிலிருந்து விடுவிக்கும் பொருட்டு ஆங்கில காலனியாட்சியாளர்களும், மதகுருக்களும் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தை,

இங்கிலாந்தின் ஆன்மீக-லௌகீகப் பெருமையின் பெயரால் வென்றெடுக்க முற்பட்டனர். இந்த வகையில், காலனியக் காலகட்டத்தில் “பிற குடியினரைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வதில் காலனியாட்சியாளர்கள் நாட்டம் செலுத்தியதில் ஆச்சரியமில்லை. பயணக் கதைகள், கட்டுக்கதைகள், இவற்றைச் சார்ந்தெழுந்த பயண ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், பழங்குடி இனத்தவரின் வாழ்முறைகளைப்பற்றிய ஆய்வுகள் இவை யாவும், பழைய சிந்தாந்தங்களையும் புதிய “விஞ்ஞான” ஆதாரங்களையும் இணைத்து, “மானுடவியல்” என்ற பெயரில் இயங்கின; காலனியாட்சியாளர்களின் ஆதிக்கம் தழைத்தோங்குவதற்குத் தேவையான தகவல்கள் வழங்கின.

இவ்வாறு உருவாகிய மானுடவியல் தத்துவங்கள் “பிறத்தியாரின்” பண்பாடும் சமூக அமைப்புகளும் மானுட வளர்ச்சியின் ஆதிபருவத்திலேயே தங்கிவிட்டிருந்ததாக அறிவித்தன. மேலைப் பண்பாட்டின் ஆதிநிலையை பிற சமூகத்தினரின் இன்றைய “பின்தங்கிய” நிலை கொண்டு அறிந்து கொள்ளலாம் என்றும் எடுத்துரைத்தன. இவ்வாறு, இத்தத்துவங்கள் ‘மானுடம்’ என்பதை மேலை நாட்டு மனிதனுக்கு குறுக்கி, மானுடப் பண்பாட்டின் வரலாறுசார்ந்த இயக்கத்தை, மேலைப் பண்பாட்டின் வளர்ச்சியைக் கொண்டு மதிப்பீடு செய்து, பல சமூக அமைப்புகளின் தனித்துவத்தை ஏற்க மறுத்தன. இப்பிற சமூகங்கள், மேனாட்டினரின் முன்னேற்றத்தை நோக்கித் தான் வளரக்கூடும் என்றும் இத்தத்துவங்கள் கோட்பாட்டுரீதியிலான விளக்கங்களையும் கூட முன்வைத்தன. மானுடவியலாளர் இத்தத்து

வங்களை விமர்சித்துப் பின்னர் கைவிட்டுவிட்ட போதிலும், தம்மவர்-பிறத்தியார் என்ற அடிப்படையிலேயேதான் தொடர்த்து செயல்பட்டு வந்துள்ளனர். பிறசமூகங்களின் தனித்துவத்தை இவர்களில் சிலர் ஏற்றபோதிலும், இவர்களின் மாணுடவியல் கோட்பாடுகள், காலனிய காலச் சித்தாந்தங்களிலிருந்து முற்றிலும் விடுபடாது, அவற்றின் எச்சங்களைத் தக்கவைத்துக் கொண்டே இயங்கின.

உதாரணத்திற்கு லெவி-ஸ்ட்ரெளஸின் (Claude - Levi Strauss) அமைப்பியல்வாதத்தைச் சார்ந்த மாணுடவியல் கோட்பாடுகளை (Structuralist Anthropology) எடுத்துக் கொள்வோம். பிறத்தியார் சமூகங்களின் தனித்துவத்தை ஏற்கும் இவை, அச்சமூகங்களின் உறவு முறைகளை வரையறுத்து விளக்குகையில், அவற்றை அருவப்படுத்தி, புறநிலைப்படுத்தியே செயல்படுகின்றன. காலப்போக்கில் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகச் சூழலில் ஏற்படும் மாற்றங்களைப் பற்றிய அக்கறை கொள்ள வேண்டியது வரலாறுதான் என்று கொள்கிறார் லெவி-ஸ்ட்ரெளஸ். மாணுடவியலோ, குறிப்பிட்ட சமூகம் பிரகடனப்படுத்தும் வாழ்வுமுறைகள், உறவுமுறைகள் ஆகியவற்றை ஒழுங்கமைத்துக் காட்டி, இவற்றிற்கிடையே நிலவும் தொடர்புகளைப் பற்றிய விதிகளை உருவாக்கி சமூகத்தின் இயக்கத்தைத் தக்க கட்டமைப்புகளுக்குள் (Structures) சுருக்கி, அச்சமூகத்தின் உள்ளார்ந்த சாரத்தை வெளிப்படுத்துவதாகக் கூறுகிறார். இவ்வாறு, அவர் தாம் ஆராயும் சமூக வெளியிலிருந்து (Social Space) காலத்தின் செயல்பாடுகளை, அது தோற்றுவிக்கும் மாற்றங்களை அப்புறப்படுத்தி, குறிப்பிட்ட அச்சமூகத்தின் “உண்மையான”, “உலகளாவிய” கட்டமைப்பை மாத்திரம் விளக்குகிறார்.

மாணுடவியலாளரால், காலத்தின் இயக்கத்தையும் மாணுடவியல் ஆராய்ச்சிகளில் தமது “சுய”த்தின் இயக்கத்தையும் எவ்வாறு மறுதலிக்கமுடிகிறது என்பதை யொஹானஸ் ஃபேபியன் (Johannes Fabian), “காலமும் பிறத்தியாரும்: மாணுடவியல் தனது சுட்டுப் பொருளை எவ்வாறு உருவாக்குகிறது” (Time and the Other: How Anthropology Creates its Object) என்ற நூலில், தத்துவ சித்தாந்த விளக்கங்களுடன் எடுத்துரைத்துள்ளார். அவர் கூறுவதாவது: மாணுடவியலாளர் தமது வரலாற்று நிலைப்பாட்டையும், ஆய்வுப்பார்வையையும் விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்தாது, தாம் ஆராயும் சமூகங்களை, தமது அந்நிய நோக்கின் அடிப்படையில், “பிற” அமைப்புகளாகக்

கண்டு செயல்படுவதால், அச்சமூகங்களை ஆய்வுக்குரிய சுட்டுப்பொருட்களாக மாத்திரம் காண்கின்றனர்; அச்சமூகங்களை, தனித்துவங்கொண்ட, சுய இயக்கமுடைய, காலத்தின் இயக்கத்தில் செயல்படும் சமூகங்களாகப் பார்ப்பதில்லை. மாணுடவியலாளர் ஒன்று, பிற சமூகங்களை “தமது காலத்திற்கு இழுத்து வந்து அதனுடன் பொருத்திப் பார்க்கிறார்; அல்லது, அவற்றை அருவப்படுத்தி காலத்தின் தாக்கங்கள், இந்த ஆய்வாளர் வருவதனால் அங்கு ஏற்படக்கூடிய பாதிப்புகள், ஆகியன அங்கு செயல்படுகின்றன என்பதை ஏற்க மறுக்கிறார். பிற சமூகங்களின் தனித்துவத்தை ஏற்றாலும் அவர்கள், காலம் என்ற பரிமாணம் அங்கு இயங்குவதாகக் காண்பதில்லை. ஆராய்ச்சியாளர், ஆராயப்படுவோர் என்ற இரு சாராருக்கும் காலம் என்ற இயக்கம் பொதுவானது; இருவரையும், இருவருக்கிடையே ஏற்பட்டுள்ள தொடர்பையும் ஊடுருவிச் செல்வது காலம்; அவர்கள் பகிர்ந்து கொள்வது ஒரே காலம்தான்; இருவரையும் பொறுத்தவரையில் அது உடன்திகழ்வான காலம்தான் (Co-eval time); — இந்தப்புரிதல் மாணுடவியலாளர் பிற சமூகத்தினருடன் புழங்கி உறவாடும்போதும் கூட ஏற்படுவதில்லை.

இவ்வாறு மாணுடவியலையும், அது உருவாக்க விரும்பும் அறிவையும் விமர்சிக்கும் ஃபேபியன், மாணுடவியலைச் சார்ந்த விமர்சனப்பார்வையற்ற விளக்கங்களையும் தீவிரமாக ஆராய்ந்து, கேள்விகளுக்கு உட்படுத்தியுள்ளார்.

இந்த விமர்சனங்களின் அடிப்படையில் தான் நாமும் சாந்தியின் நிலைப்பாட்டைக் குறைகூற வேண்டியுள்ளது. பெண்களின் வரலாறு பற்றி எழுதுவதற்கு பல்வேறு துறைகளில் நமக்குப் பரிச்சயம் தேவை. இத்துறைகளின் தனிப்பிட்ட தத்துவங்கள் பற்றிய புரிதல் நமக்கு அவசியம். இவற்றையெல்லாம் சரிவர அறியாது நாம் ஒருவித உணர்ச்சி வேகத்துடன், பெண்நிலைவாத நோக்கில் எழுத முற்பட்டால் நாம் விளக்கத்தைக் காட்டிலும் குழப்பத்தைத்தான் அதிகம் உண்டாக்குவோம். மேலும், நமது மூலங்களை நோக்கிய தேடலில் நாம் மிகத் தொலைவு—வரலாற்றையும் கடந்து—சென்றுவிடக்கூடும். வரலாற்று வெளியில் நாம் காலூன்றி, தெரிந்தவை மிகமிக அற்பமானவை என்பதை மனத்தில் கொண்டே செயல்பட வேண்டும். இல்லாவிடில் காலத்தின் அகண்ட வெளியில் நாம் திக்குத்தெரியாது தொலைந்தே போய் விடுவோம். □

பெண்களின் சவடுகளில்... □ சாந்தி சச்சிதானந்தம். விலை ரூ. 20 □
வயல் 5.கச்சேரி சந்து, மயிலை, சென்னை-4

ரகுவரன்

□
□

ஆஸ்திரேலியா : இன்னொரு தென்னாப்பிரிக்கா

□

‘சுவடுகள்’ மாத இதழ் நார்வே நாட்டில் வாழும் ஈழத் தமிழர்களால் நடத்தப்படும் இதழ். ‘ஆஸ்திரேலியா : இன்னொரு தென் ஆப்பிரிக்கா’ எனும் கட்டுரை ரகுவரன் எனும் ஈழத் தமிழரால் எழுதப்பட்டு சுவடுகள் இதழில் வெளி வந்ததாகும்.

உலகில் எத்தனையோ விசயங்கள் நடக்கின்றன. என்ன விவரம் என்று தெரியாமலேயே போய்விடுகின்றது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் தான் ஆஸ்திரேலியாவின் பூர்வீக குடியினரான பழங்குடிக் கறுப்பின மக்களின் வரலாறும் உள்ளது.

ஆஸ்திரேலியா என்றால் அங்கு வெள்ளையின மக்கள் வாழும் பிரதேசம் என்றும், இன்றைய உலகில் செல்வம் கொழிக்கும் பூமி என்றுந்தான் எமக்குத் தெரிகிறதேயொழிய, பிரிட்டிஸ் ஏகாதிபத்தியவாதிகளால் ஒடுக்கி அடக்கப்பட்ட ஒரு தேசிய இனம் தனது சுதந்திர பூமியை மீட்கப் புறப்பட்டுள்ள கதையையோ, அவர்களின் மொழி, கலாசாரம் பற்றியோ நாம் அறியவில்லை. இவைகளை உலகம் அறியாத வாறு மூடி மறைத்து வருகின்றன ஆஸ்திரேலிய ஆளும் வர்க்கமும் அதன் சர்வதேசக் கூட்டாளிகளும்.

பழங்குடி கறுப்பு இனமக்கள் யார்? அவர்கள் வரலாறு என்ன? ஆஸ்திரேலிய மண்ணின் வரலாற்றில் 40,000 ஆண்டு களுக்கு முன்பே இப்பழங்குடி கறுப்பினமக்கள் வாழ்ந்து வந்ததற்கான ஆதாரங்கள் உள்ளன. இவர்களில் சுமார் 500 பழங்குடி மொழிகள், கலாசாரவகைகள் இருந்திருக்கின்றன. இவர்களது வாழ்வு விவசாயம், மீன்பிடித்தொழில், வேட்டையாடல் போன்ற முறைகளினூடு பேணப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் இந்தோனேசியா மற்றும் ஆசிய மீனவர்களுடன் வியாபாரம் நடாத்தியுள்ளனர்.

இப்படிப்பட்ட இவர்களது வாழ்க்கையைச் சீரழிக்கும் நிலையாக 1788இல் பிரிட்டிஸ் ஏகாதிபத்தியம் இவர்களது பிரதேசம் மீது படையெடுத்து இம்மக்களை அடிமைப்படுத்தியது. இக்காலகட்டத்தில் இம்மக்களின்

மொத்த மக்கள் தொகை ஏறக்குறைய 3,15,000 ஆகும். ஆஸ்திரேலியாவில் பிரிட்டிசார் தமது சாம்ராச்சியத்தை அமைப்பதற்கு இம்மக்களை அடிமைகளாக்கி வேலைகளுக்குப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

1930ஆம் ஆண்டு கணக்குப்படி 90,000 கறுப்பின மக்களே ஆஸ்திரேலியாவில் வாழ்ந்துள்ளனர். இவ்விடைப்பட்ட காலத்தில் சுமார் இரண்டு இலட்சம் மக்களை அவர்களின் சொந்த மண்ணிலேயே படுகொலைசெய்துள்ளது ஆஸ்திரேலியா ஆளும் வர்க்கம். “ஒருநாளைக்கு துப்பாக்கி தூக்கினால் 100 பேருக்குக் குறையாமல் சுடு!” என்று உத்தரவு போட்டு அம்மக்களை அழித்தொழிக்க முற்பட்டனர். நீர்நிலைகளில் கொடிய விசத்தைக் கலந்தும், உணவில் விசம் ஊற்றிக்கொடுத்தும், பெண்களைக் கற்பழித்தும் அவர்களது சொந்த மண்ணிலேயே அவர்களைக் கொடுமமாக ஒடுக்கினர். இதற்கு மேலாக தமது உரிமைக் காக போராடுவதன் மூலம் ஏற்பட்ட மோதல்களாலும், காலரா, அம்மை, தொழுநோய் போன்றவற்றாலும் பலர் இறக்க நேரிட்டது.

இவற்றுக்கு அப்பால் இன்று இம்மக்கள் வாழும் தெற்கு ஆஸ்திரேலியாவில் அணு ஆயுதச் சோதனைகள் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றன. இதனால் அணுக்கதிர்வீச்சு மூலம் ஏற்படும் சீரழிவுகளால் அம்மக்கள் மேலும் பாதிக்கப்படுகின்றனர். இதனால் இம்மக்கள் தாம் வாழவேண்டிய பிரதேசமற்ற நிலையில் சேவை இல்லங்களுக்குச் சென்று அரசுபோடும் பிச்சைக்குக் கையேந்தும் பரிதாபமான நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

தற்போது மெல்போர்னிலும், சிட்னியிலும் ஏழைக் குடியிருப்புகளில் மிருகங்களைப் போல் வாழ்கிறார்கள். இவர்களில் நூற்றுக்கு எழுபத்தைந்துபேர் வேலையற்ற நிலையில்

முன்வெளியீட்டுச் சலுகை

ஆயுதமாய்க் கவிதை...

முன்றாம் உலக நாடுகளின் விடுதலைப்
போராட்டத்தில் கவிதையின் பங்கு

- ★ ஆசிய நாடுகளில்... எம்.ஏ. நுஃமான்
- ★ ஆப்பிரிக்க நாடுகளில்... இந்திரன்
- ★ லத்தீன் அமெரிக்க
நாடுகளில்... சாரு நிவேதிதா

இன்றைய கவிதை எதிர்நோக்குகிற
சில பிரச்சினைகள்

- ★ இன்றைய கவிதையை எதிர்நோக்குகிற
சில பிரச்சினைகள்

வாழ்கிறார்கள், சமூகத்தில் மரியாதை ஏது
மில்லாமல், கொடிய நோய்களுடனும் வாழும்
இவர்கள் மீது மதுவும் போதை மருந்தும்
தாராளமாகத் திணிக்கப்படுகின்றன.

நிலமிழந்து, படிப்பு - வேலை ஏதுமில்
லாமல், மரபுவழிவந்த கலாசார உரிமைகளும்
பறிக்கப்பட்டு வெள்ளை ஆஸ்திரேலியர்கள்
சொன்னதை, எழுதிவைத்ததை வரலாறாக்கி
வாழ்கிறார்கள். உரிமைகேட்ட காரணத்துக்
காக இவர்கள் உலகில் வேறெங்கும் இல்லாத
அளவுக்குச் சிறையில் தள்ளப்பட்டுப் படு
கொலை செய்யப்படுகிறார்கள்.

200 ஆண்டுகளுக்குமேல் அடிமைவாழ்வு,
சித்திரவதைகளுக்கு மத்தியில் 'கறுப்பர்
உரிமைகள் பாதுகாப்புக் குழு (EDBR)
என்ற அமைப்புப் பிறப்பெடுத்துள்ளது. இது
பல உரிமைப் போராட்டங்களை நடத்தி
வருகிறது. 1983இல் ஆட்சிக்கு வந்த தொழிற்
கட்சி, பழங்குடிமக்களின் கோரிக்கைகளான
குறைந்தபட்ச நிலவுரிமைக் கொள்கையைக்
கொண்டுவந்தது. ஆனால் இதனை எதிர்த்து
சுரங்கத் தொழில் முதலாளிகளும், வலது
சாரிக் கும்பல்களும் நடத்திய எதிர்ப்பு நட
வடிக்கையினைத் தொடர்ந்து அரசு சட்டத்தை
ரத்துச் செய்து தனது எஜமானர்களுக்கு
விசுவாசியாகியது.

வெள்ளை இனவெறியர்களின் ஏமாற்று
வித்தைகளைப் புரிந்துகொண்ட நிலையில்
தங்கள் பாரம்பரியத்தை மீட்க, தமது

★ கவிஞன் என்பவன் — அ. மார்க்ஸ்

★ வெகுசனங்களிடம் கவிதையைக் கொண்டு
செல்வதில் உள்ள பிரச்சினைகள்
— கோ. கேசவன்

★ புரட்சிகரக் கவிதை படைப்பதில் படைப்
பாளிக்குள்ள பிரச்சினைகள் — இன்குலாப்

200 பக்கங்கள் வரக்கூடிய நூலின் விலை
ரூ. 20. முன் வெளியீட்டுச் சலுகை விலை ரூ. 14.
பணம் அனுப்ப இறுதி நாள் டிசம்பர் 31 - 1989.
நூல் ஜனவரி 1990இல் கிடைக்கும்.

பணம் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

'சிலிக்குயில்' 20 ப. கோதண்டபாணித் தெரு
கும்பகோணம்-612 001.

சுயநிர்ணயத்தை உறுதி செய்யவென அம்
மக்கள் புறப்பட்டுள்ள நிலையின் முன்னுதாரண
மாக 1988ஆம் ஆண்டு பிரிட்டிஷ் படை
யெடுத்த 200ஆவது ஆண்டு விழாவை புறக்
கணித்ததுடன், சிறப்பு விருந்தினராக ஆஸ்
திரேலியா சென்ற இங்கிலாந்து இளவரசன்
சார்லசுக்கும் தமது பலத்த எதிர்ப்பைத் தெரி
வித்தனர். இக்கட்டத்தில் 'நாங்கள் அடிமை
யில்லை; எங்கள் நாடும் அடிமை நாடல்ல'
என்ற முழக்கத்தை முழங்கியுள்ளனர்.

தென்னாபிரிக்காவிலே பெரும்பான்மைக்
கறுப்பு இனமக்கள், வெள்ளை இனவெறிக்கு
எதிராகப் போராடும் இந்நிலையில் ஆஸ்
திரேலியாவிலும் கொலைசெய்து குறுக்கப்பட்ட
கறுப்பர் இனம் தமது விடுதலைக்காக
போராடுகிறது. இம்மக்களின் போராட்டம்
பிரிட்டிஷ் மகுடங்களையும், வெள்ளை இன
வெறி ஆதிக்கத்தையும் அறுத்தெறியும் என்பது
நிச்சயம்.

உலகில் ஒடுக்கப்படும் இனமான
நாங்கள், இன்னொரு ஒடுக்கப்படும் இனத்
துக்கு ஆதரவாக இருப்பதன் மூலம் எமது
உரிமைக்கான போராட்டத்தில் சர்வதேச
மனிதாபிமான ஆதரவு பெறுவோம். எனவே
ஆஸ்திரேலியாவில் ஒடுக்கப்படும் கறுப்பின
மக்களுக்காகவும் நாம் குரல் கொடுப்பது
அவசியமாகிறது.

நன்றி : 'சுவடுகள்', நார்வே தமிழ் இதழ்.

‘அரங்கம்’ வழங்கிய

சூரியனின் கடைசிக் கிரணத்திலிருந்து சூரியனின் முதல் கிரணம் வரை

இயக்குநர் : இரா. இராசு

தஞ்சை நகரம் மீண்டும் கலை-இலக்கியச் சோதனை முயற்சிகளின் களங்களில் ஒன்றாக மாறிவருகிறது. ‘அரங்கம்’ எனும் நாடக அமைப்புத் தன்னந்தனியாகத் தனது நடவடிக்கையைத் துவக்கியிருப்பதன் அறிகுரியாகத் தெரியவந்திருப்பது இதுதான். ‘நந்தன் கதையை’ அரங்கேற்றியவர்கள் ‘அரங்க’மாகப் பரிணமித்துள்ளார்கள். இந்தப் பரிணாம வளர்ச்சி வரலாற்று வளர்ச்சிப் போக்கினூடாக நடந்துள்ளது. அரங்கம் இதுவரை அரங்கேற்றிய நாடகங்கள் அனைத்தும் சமூகப் புரிந்துணர்வோடு கலை-இலக்கியத் தளத்தில் செதுக்கப்பட்ட சிற்பங்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. அரங்கத்தின் மூன்றாவது படைப்புதான் ‘சூரியனின் கடைசிக் கிரணத்திலிருந்து சூரியனின் முதல் கிரணம் வரை.’

ஒக்காக் என்றொரு அரசன். அரசுமாரிகளின் ஜாதகம் அவனது ஜாதகத்தோடு பொருந்திவராததால் ஓர் ஏழைப் பெண்ணாகிய சீலவதியை அவனுக்கு மணமுடித்தார்கள்.

சீலவதி திருமணத்திற்கு முன்பே பிரதோஷன் என்ற ஏழையைக் காதலித்திருந்தாள். பிரதோஷனும் அவளை நேசித்தான். ஏழ்மையை அரசுபோகம் வென்றுவிட்டது! அந்த விரக்தி வேகத்தில் பிரதோஷன் வாணிகத்தில் ஈடுபட்டு செல்வந்தன் ஆகிறான். ஆனால் மணம் செய்து கொள்ளாமலேயே உள்ளான்.

ஒக்காக் ஒரு மலடன். திருமணமாகி ஐந்தாண்டுகள் ஆகியும் சீலவதிக்குக் குழந்தைப் பேறு இல்லை, மல்ல தேசத்துக்கு வாரிசு இல்லை என்பது பெரும் பிரச்சினையாகி விட்டது. இந்நிலையில் ஒக்காக்கிற்கு உடல் நிலை வேறு சரியில்லாமல் போகவே அரசனால் மக்கள்முன் தோன்ற முடியாமல் போய்விட்டது. இதனால் அரசர் இறந்துவிட்டார் என்றும் மந்திரிப் பிரதானிகள் அதை மூடிமறைத்து வைத்து விட்டு அவர்களே ஆட்சி நடத்துவதாகவும் வதந்தி பரவுகிறது. எதிரிகள் மல்ல

தேசத்தைத் தாக்கத் தருணம் பார்க்கின்றனர். பொதுமக்கள் நம்பிக்கை இழந்துள்ளனர். பொதுமக்களிடம் நம்பிக்கையை ஊட்டவும் எதிரிகளிடமிருந்து மல்லதேசத்தைக் காக்கவும் அரசியின் வயிற்றில் தோன்றும் வாரிசு ஒன்றி னால்தான் முடியும் என்ற நிலைமை.

இதற்கொரு முடிவுகட்ட அமைச்சர், ராஜகுரு, சேனாதிபதி கொண்ட குழு முனைகிறது. அரசி சீலவதியை ‘கடமைப்பாவை’ யாக்கிச் சூரியனின் கடைசிக் கிரணத்திலிருந்து சூரியனின் முதல் கிரணம்வரை, அதாவது ஓர் இரவுக்கு மட்டும் மல்லதேசத்து ஆடவரில் எவரை அரசி தேர்ந்தெடுக்கிறாளோ அவரை மாற்றுக் கணவனாக அடையச் செய்வது. தேவையானால் அவ்வாறு மூன்று சந்தர்ப்பங்களை அரசிக்கு வழங்குவது என்று முடிவு செய்கிறது. அரசி சிரமப்பட்டுத் தன்னைத் தேற்றிக் கொண்டு கடமைப்பாவையாக ஒப்புக் கொள்கிறாள். அரசனோ அரசப் பிரதானிகளிடம் கடுமையாக எதிர்த்துப் பார்த்தும் பலனின்றிப் பணிகிறான். வெற்றி வேட்பாளனைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு அறிகுரியாக அவன் கழுத்தில் அரசி சூட்டவேண்டிய மாலையை அவன் கையில் கொடுத்துவிட்டுப் போகிறான்.

அரசி வெற்றிமாலையுடன் அரசமண்டபத்துள் நுழைகிறாள். முன்பே அறிவிப்புச் செய்திருந்தபடியால் மல்லதேசத்து ஆடவர்கள் மண்டபத்தில் கூடியுள்ளனர். அரசி ஒவ்வொருவரைப் பற்றியும் தோழி கூறக் கேட்டுக் கொண்டே நகர்கிறாள். இடையில் பிரதோஷன் மண்டபத்துள் திடீரென பிரவேசிக்கிறான். அரசி அவன் கழுத்தில் மாலையைச் சூட்டி வெற்றி வேட்பாளனாகத் தேர்ந்தெடுக்கிறான்.

திருமணமான ஐந்தாண்டுகளில் அனுபவித்தறியாத இன்பத்தை அரசி அனுபவித்துச் சுகித்தபின் அச்சுக்கந்தத்துடனேயே விடிவதற்குள் அந்தப்புரம் போகிறாள். தன் அனுபவங்களை ஒக்காக் மற்றும் சேடி, அமைச்சர்,

ராஜகுரு, சேனாதிபதி இவர்களோடு பகிர்த்து கொள்ள முற்படுகிறான். அரசி கடமைப் பாவையாகப் போய் காமப் பாவையாகத் திரும்பி வந்திருப்பதாக அமைச்சரும் மற்றவர்களும் கருதுகின்றனர். அரசி கொதிப்படைகிறாள்.

“ஒரு பெண் தாய்மை அடைவதால் நிறைவடைவதில்லை; ஓர் ஆடவனால் தீண்டப்பட்டுச் சுகித்திருக்கும் போதுதான் நிறைவடைகிறாள். தாய்மை அவளுக்கு இரண்டாம் பட்சமே,” என்று கூறுகிறாள். அதற்காக அவள் ஒக்காக்கை வெறுத்து ஒதுக்கவும் இல்லை. மலட்டுத் தனமுள்ள ஒக்காக்கின் மறுபக்கத்தை அவள் நேசிப்பதாகவும் அவன்மீது அனுதாபப்படுவதாகவும் கூறுகிறாள்.

பின்பு முந்தைய இரவு பிரதோஷன் தனக்குக் கருத்தடை மாத்திரைகளைப் புகட்டி விட்டதால் அடுத்த சந்தர்ப்பங்களையும் வழங்கும்படிக் கோருகிறாள். மூன்று சந்தர்ப்பங்களும் வழங்கப்பட்டபின் என்ன செய்வாய்? என்ற ஒக்காக்கிடம் ‘சூழ்நிலைக் கேற்ப வழி திறக்கும்’ என்கிறாள். மேலும், அந்தஸ்திற்காக ஒருவன்; பௌதீகத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக ஒருவன்; உடற்குகத்திற்காக ஒருவன் என்று தேவையேற்பட்டு வாழ்க்கை சிக்கல் மிகுந்ததாகிவிட்டதாகக் கூறுகிறாள்.

திரைக்குப்பின் அரசி மீண்டும் கடமைப் பாவையாக வருவதற்கான நாள் குறித்துப் பறையறைந்து அறிவிக்கப்படுகிறது. இத்துடன் நாடகம் முடிவுறுகிறது.

(சுரேந்திர வர்மா எழுதிய இந்தி நாடகத்தைத் தமிழில் ஆக்கித் தந்திருப்பவர் வி. சரோஜா. க்ரியா வெளியீடாக வந்துள்ளது.)

கதைப்போக்கிலிருந்து சந்திரகுப்த மௌரியன் காலத்துக்குப் பிற்பட்ட மல்ல தேசத்தில் இனக்குழுச் சமூகத்தின் மிச்ச சொச்சமாக மல்லதேசத்தின் ஏழைப் பெண்ணும் அரசியாக முடிந்துள்ளதையும் கடமைப்பாவையாக அரசி மல்லதேசத்து ஆடவர் எவரேனும் ஒருவருடன் குறிப்பிட்ட கால அளவு வரை உடலுறவு கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்ட வழக்கத்தை வரலாற்று நிகழ்ச்சியாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அரசனின் ஜாதகப் பொருத்தம் சீலவதி-பிரதோஷன் காதலை உடைத்தெறிகிறது என்று பார்க்கிறோம். உடைமைச் சமூகம் காதலர்க்குத் தீக்காடாகி விடுவதைப் பார்க்கிறோம்.

உடைமை வர்க்கம் பெண்களை வெறும் பிள்ளைபெறும் எந்திரமாக பாவிக்கும் போக்

கிற்கு எதிராகச் சீலவதி கொதித்தெழுவதும் பெண்களுக்குத் தாய்மை இரண்டாம் பட்சமே என்று பிரகடனப் படுத்துவதும் ரசிக்கும் படியாக உள்ளது.

முதலாளித்துவம் முழுவளர்ச்சி அடைந்துள்ள நாடுகளில் நிலப்பிரபுத்துவ சமூக மதிப்புகள் மதிப்பிழந்து போய் விவாகரத்து, மறுமணம் ஆகியவை சட்டப்பூர்வமானவையாயும் சமூக மதிப்பாயும் கருதப்படுகின்றன. முழுமையான அளவில் முதலாளித்துவம் வளர்ச்சியடைய முடியாதுள்ள மூன்றாம் உலக நாடான இந்தியாவில் நிலப்பிரபுத்துவ சமூக மதிப்புகளுக்கு இன்னும் செல்வாக்கு உள்ளது. ‘சதிமாதா’க்களின் ஆவர்த்தனங்களை இன்றும் நாம் காண்கிறோம். எனவே, சட்டம் விவாகரத்தையும் மறுமணத்தையும் பிரகடனப்படுத்தினாலும் இந்தியாவில் சமூக மதிப்பென்னவோ பழைய அவலத்தையே பிரகடனப்படுத்துகிறது. ஆதலால் அந்தஸ்துக்காக ஒருவனையும் உடற்குகத்துக்காக ஒருவனையும் தேவையாக்கிக் கொள்ளும் சிக்கல் நிறைந்த அவலவாழ்க்கை இன்னும் இங்கே நீடிக்கிறது.

எனவே சீலவதி கலாச்சார சீர்கேட்டின் பிரதிநிதி என்று கருதமுடியாது. நவீன காலத்தில் நிலவும் பழங்காலச் சமூக மதிப்பைத் துவம்சம் செய்யும் போராளியாகவே தோன்றுகிறாள்.

பிரதோஷன் பாத்திரம் வார்க்கப்பட்டிருக்கும் முறை எப்படிவேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். அது ஃபிராய்டிசத்தோடு சம்பந்தப்பட்டே கூட இருக்கலாம். ஆனால் சீலவதி அவனைத் தேர்வு செய்வது என்பதும் அதை அவன் ஏற்பது என்பதும் ஃபிராய்டிசத்தின் தோல்வியே அல்லவா?

சமகாலத்துப் பிரச்சினைகளைக் கடந்த கால பாத்திரங்களில் ஏற்றி விவாதிக்கவிட்டு அதன்மூலம் சமகாலப் பிரச்சினை கதைக்குத் தீர்வுகாணும் உத்தியைப் புதுமைப்பித்தன் ‘அகலிகை’ ‘சாபவிமோசனம்’ இவற்றில் மிகவும் நுணுக்கமாகக் கையாண்டுள்ளதைக் கவனிக்கும்போது சுரேந்திரவர்மாவின் இந்நாடகமும் அதே தன்மை வாய்ந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் சுரேந்திரவர்மா இதிகாசப் பாத்திரங்களைக் கொண்டுவந்து நிறுத்தவில்லை. அவ்வளவுதான் வேறுபாடு. என்றாலும் பழைய சமூகத்துக்கும் இன்றைய சமூகத்துக்குமான முரண்பாடு இன்னும் நீடிக்கிறது என்பதைக் கலைநயத்தோடு தெளிவாகப் பதிவுசெய்துள்ளார்.

நாடகத்தில் உரையாடல் மூலமே கதை நகர்த்திச் செல்லப்படுகிறது. 'செட்டிங்ஸ்' ஏற்பாடுகளைத் தவிர்க்க இவ்வுத்திமுறை கையாளப்பட்டுள்ளது. அந்தப்புர உப்பரிகை மாடத்தின் ஒரு படுக்கை அறை மட்டுமே காட்சிக்குத் தரப்பட்டுள்ளது. இதன் வலப்புறச் சாளரத்தின் மூலம் சேடி மாத்திரிகா, அரசி வெற்றி வேட்பாளரைத் தேர்வு செய்யும் காட்சியை நேர்முக வர்ணனையாக அரசன் ஒக்காக்கிற்கு விளக்கும் காட்சி இருக்கிறதே, அப்பப்பா!

மாத்திரிகாவின் கண்களில் தெரியும் இருளும் ஒளியும் ஒட்டி உறவாடிய விதம்! முகத்தில் விக்கிப்பும் பரிதவிப்பும் பற்றிப்படர்ந்த பாந்தம்! குரலில் மிளிர்ச்சியும் கரகரப்பும் குலவையிட்ட இங்கிதம்! இவையெல்லாம் நடிப்பைத் தொழிலாகக் கொண்ட கலைஞர்கள் திறமையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதற்குச் சான்று.

ஒக்காக் மாத்திரிகா மூலமாகத் தெரிந்து கொள்ளக் காட்டும் படபடப்பு! நேரில் பார்க்கக் கூசும் அருவருப்பு! பிரதோஷன் வெற்றி வேட்பாளனாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டான் என்று அறிவித்தவுடன் அதிர்ச்சியும் சோகமும் கவ்விவிட்ட ஒக்காக் இன் முகப்பிம்பம்! இவையெல்லாம் பகுதிநேரக் கலைஞர்களாக இக்குழுவில் உள்ளவர்களும் இளைத்தவர்களல்ல என்பதையே காட்டுகிறது.

இவை அனைத்தும் வெற்றி வேட்பாளனைத் தேர்வு செய்யும் மண்டபம் செட்டிங்காகப் போடப்பட்டிருக்குமானால் காணக்கிடைக்காத காட்சிகளாகிப் போயிருந்திருக்கும். மேலும் கலைஞர்கள் தங்கள் கலைத்தேர்ச்சியை நேர்த்தியுடன் வெளியிடுவதற்கான ஓர் சாதனமாகவே மேடை அமைப்பு அமைந்துள்ளது என்று இங்குக் குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும். எனவே, உரையாடல் மூலம்

கதையை நகர்த்துவது நாடகத்தன்மையைக் குறைத்துவிடும் எனும் குற்றச்சாட்டில் உண்மையிருப்பதாய்ப் புலப்படவில்லை. பகாசரக் கம்பெனிகளால் இந்நாடகம் நடிக்கப்பட முடியாமல் போய்விட்டது என்று வேண்டுமானால் குறைபட்டுக் கொள்ளலாம்!

அதே போல் சீலவதி வெற்றிமாலை ஏந்திச் செல்வதற்கு முன் ஒக்காக்கிடமும் பிரதோஷனிடம் சுகித்துத் திரும்பிய பின் ஒக்காக்கிடமும் மற்றவர்களிடமும் தன் மனவுணர்வுகளையும் தாபங்களையும் வெளியிடும் பாங்கு, பாவம் இவை அனைத்தையும் வெளிப்படுத்தும் மெய்ப்பாடுகளை எண்ணி எண்ணி மெய்மறக்கலாம்! அபூர்வமான நடிப்பு!

இதர பாத்திரங்களை ஏற்று நடித்தவர்களும் அவரவர் அளவிற்குக் குறிப்பிடும்படியாகவே செய்துள்ளனர்.

ஒப்பனை, ஒளி விஷயங்களில் ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்தியுள்ளனர். ஒளியியக்கம் பாத்திரங்களின் மனநிலை, நிகழ்ச்சியின் தன்மை, நிகழும் காலம் இவற்றின்மீது ஆட்சி செய்ததோடு பார்வையாளனுக்கு அதுவே ஒரு ஊடகமாகவும் அமைந்திருந்தது என்பதுதான் இங்கே பாராட்ட வேண்டிய அம்சமாகும். ஒளி இயக்கத்தைக் காந்தி கிராமம் மாணிக்கம் ஏற்றிருந்தார்கள்! ஒளி விஷயத்தில் அவர் இன்னும் கொஞ்சம் கவனமாக இருந்திருந்தால் எதிரொலி கிளம்பாமல் இருந்திருக்க வாய்ப்பு உண்டு.

உதவி இயக்குநர்: ராஜகுருவாக நடித்தவர், தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக நாடகத்துறைப் பேராசிரியர் கு. முருகேசன்.

ஒப்பனை, மேடை அமைப்பு, இயக்கம்: இரா. இராசு. □

பாலம்

இலக்கிய இதழ்

தனி இதழ் விலை ரூபாய் மூன்று □ ஆண்டுச் சந்தா ரூபாய் முப்பது

□

ஆசிரியரும் வெளியிடுபவரும் : இரா. திரவியம்

□

அனைத்துத் தொடர்புக்கும்

நிர்வாகி, பாலம்,

12, முதல் பிரதான சாலை, நேரு நகர், அடையாறு, சென்னை-600 020.

வாழ்க்கை

சாரூபி

டாக்டர்மமா உள்ளே நுழையவும் அவள் இவனை பயம் கலந்த பார்வை பார்த்தாள். 'அப்பவே சொன்னேன்' என்பது போல இருந்தது அவளின் பாவம். டாக்டரின் அறைக் கதவு மூடிக்கொண்டது. இவன் பார்வையைத் திருப்பிக் கொண்டான். டாக்டரின் மகன் மூன்று சக்கர சைக்கிளை காம்பவுண்டிற்குள் ஓட்டிக் கொண்டிருந்தான். கைக்கெட்டும் தொலைவில் குலை குலையாய் காய்த்திருந்தது தென்னைமரம். சின்னதாய் வளர்ந்திருந்த ரோஜாச் செடியை வட்டமிட்ட வண்ணத்துப் பூச்சியை இன்னுமொரு வண்ணத்துப்பூச்சி வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தது. இவன் சேரில் அமர்ந்து இருந்தான். விதம் விதமான ஆயுதங்களை ஸ்டெரிலைஸ் பண்ணி எடுத்துக் கொண்டு வேலைக்காரப் பெண் அறையினுள் சென்றாள். சற்று கதவு திறந்து மூட டாக்டரின் பேச்சுக் குரல் கேட்டது 'லேசா மயக்கம் வரும் அவ்வளவுதான்'.

இவன் இருப்பு கொள்ளாமல் எழுந்தான். 'வெல்கம்' என்று எழுதப் பட்டிருந்த கேட்டைத் திறந்து கொண்டு நடந்தான். குடியிருப்புகள் சாப்பிட்டது போக மிச்சம் இருந்த எரியின் தண்ணீர் டாக்டர் வீட்டில் கேட் வரை வந்திருந்தது. சின்ன கெண்டை மீன்கள் இவன் நிழல் கண்டு ஒதுங்கின. பேண்ட்டை தூக்கிக் கொண்டு நடந்தான்.

இன்னும் அரைமணி நேரம் கூட ஆகலாம், நேரத்தைப் போக்க வேண்டும். பெட்டிக் கடையை அணுகி சிகரெட் வாங்கி பற்ற வைத்துக் கொண்டான். மனசு முப்பத்தைந்து பைசா செலவு என்று கணக்கெழுதிக் கொண்டது. டாக்டருக்கு நேற்றே ரூ. 200/- கொடுத்தாகி விட்டது. இன்றைக்கு எத்தனை கேட்பாரோ? வேலைக்கு போகவில்லை. அப்படி ஒரு முப்பத்தைந்து ரூபாய் இழப்பு மொத்தமாக... 500 ரூபாய் வருமா... இவனின் அரைமாத சம்பாத்தியம். அதுவும் ஒழுங்காய் தின்பபடி வேலை கிடைத்தால்... இவனுக்கு சலிப்பு வந்தது, என்ன இழவு வாழ்க்கை. பைசா பைசவாக கணக்குப் பார்த்துக் கொண்டு.

ஆனாலும் பார்க்க வேண்டியிருந்தது. கல்லூரி படிப்பு முடிந்த பிறகு கிராமத்தில் அலைந்து திரிந்தபோது தெரியாத சுமைகள் இப்போது தெரிந்தன. நாட்கள் செல்லச் செல்ல வேலை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை கரைந்து போனது. காஷியும் பொய்த்துத் போய் நிலம் வாய் திறந்து வெடிப்புகள் வழியே வெப்ப மூச்சு விட்டது. அப்படியே வானம் பொழிந்தாலும் பேண்ட் சர்ட் போட்டு பழகிய இவனுக்கு மண்வெட்டி பிடிக்க மனசில்லை. நண்பன் ஒருவன் முகவரி எடுத்துக் கொண்டு சென்னை வந்து ஹோட்டல்களில், என்று ஆரம்பித்து அனேக வேலைகளை பழக்கப் படுத்திக் கொண்ட பிறகு சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்ட் வேலை கிடைத்தது. மண்வெட்டி பிடிக்கும் வேலைதான் இங்கும்; டெலிபோன் கேபில் போடுவதற்கு ரோட்டை உடைப்பது. பள்ளமும் எடுப்பது, கம்பி வடத்தை தோளில் சுமந்து இழுத்துக் கொண்டு...

உள்ளங்கைகளை விரித்துப் பார்த்தான். கிரகமேடுகள் என்று சொல்லப்படுபவை களத்து மேடுகள் போல கரடுதட்டிப் போயிருந்தன. சில வருடங்களுக்கு முன்பு திருவேட்டக்குடி ஜோசியன் கிரக மேடுகளைத் தொட்டுப் பார்த்துவிட்டு ஏதோ யோசித்துவிட்டு ராஜ யோகம் என்று சொன்னது இவனுக்கு ஞாபகம் வர எரிச்சல் வந்தது. ஜே. இ. மனசு வைத்து சூப்பர்வைசர் மனசு நோகாமலிருந்து மழை பிடித்துக் கொண்டு கொட்டாமலிருந்து இப்படி நிறைய 'இருந்து'களைத் தாண்டினால் வேலை கிடைக்கும். வேலை கிடைத்தால் கூலி கிடைக்கும். சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்ட் எப்படியும் பெர்மினெண்ட் ஆக்கும் என்ற நம்பிக்கை ஒரு மூலையில் இருந்தது. அந்த நம்பிக்கை பிரகாசமாக இருந்த காலத்தில் கல்யாணம் செய்து கொண்டான். அடுத்த வருடமே குழந்தை. பெண்தான். குழந்தை வளர்ந்து கொண்டே வந்தது. இவனது நம்பிக்கை தேய்ந்து கொண்டே போனது. மனைவி வேலைக்குப் போக வேண்டியிருந்தது. பல செலவு எல்லாம் போக இருதூற்றைப்பது ரூபாய் பெரிய விஷயம் இல்லையா என்றாள் அவள். இவனுக்கோ சம்பத்தில் தோன்றி

பாலம்

யிருந்த அவளது கருத்துக் குழிகள் பெரிய விசயமாக்கப்பட்டன. “ஜாக்கெட்டெல்லாம் தொல தொலப்பாய் போச்சு” என்று அவள் சொன்னது பெரிய விசயமாகப்பட்டது. இரக்க மற்ற வாழ்க்கை இவனது வாயை பொத்தி யிருந்தது.

சிகரெட்டை தூக்கியெறிந்துவிட்டு டாக்டரின் வீட்டை நோக்கி நடந்தான். தலையைக் கவிழ்த்துக் கொண்டு நடந்தான். எதிரே யாரேனும் தெரிந்தவர்கள் வந்து விடப் போகிறார்கள் என்று பயம் வந்தது. ‘எதற்கு டாக்டரிடம்’ என்று கேட்டால் என்ன பதில் சொல்வது? இவனுக்குத் தன்னை நினைக்க வெட்கமாக இருந்தது.

○

அன்று இரவு எல்லாம் முடிந்தபிறகு அவள் இவன் காதில் கிசுகிசுத்தாள், ‘எனக்கென்னவோ பயமாயிருக்குங்க...’

‘என்ன பயம்’ அவளை இழுத்து தன்மேல் போர்த்துக்கொண்டு இவன் கேட்டான்.

“உம்புள்ள வந்துடுமோன்தான்.” அவளின் விரல்கள் இவன் மார்பில் கோலம் போட்டன. இவனுக்கும் கூட சற்றே பயம் வந்தது. ஆனாலும் சந்தோசம் வந்தது. “வரட்டுமே நம்ம குட்டிக்கு விளையாட ஒரு தம்பிப் பாப்பா வேணுமாமுல்ல..”

“அவ கெடக்கிறா... உங்களுக்கு ஆசை இருக்குதா..”

இவன் சற்று மௌனம் சாதித்தான். ஆசையில்லாமலா! ஒரே பெண் குழந்தை வேண்டுமென்றே திட்டமிட்டு இதுதான் வரை இரண்டாவதை தடுத்தாகி விட்டது. இன்னொன்று இருக்கட்டுமே... எதிர்காலத்தில் எதுவும் நடக்கலாம் ஒன்றுக்கு ரெண்டு நல்ல தில்லையா...?

‘ஏன் பதிலைக் காணாம்’.

“இல்ல...”

“இன்னொரு குழந்தை வேணுமா?”

இவன் சிவப்பாய் எரிந்து கொண்டிருந்த விடிவிளக்கை வெறித்துக் கொண்டிருந்தான்.

“ஆசை தான்னு சொல்லுங்களேன்...”

“ஆனா யோசிச்சுப் பாருங்க முடியுமான்னு...”

“மாசமா இருந்தா என்னால வீட்டு வேலையை செஞ்சுகிட்டு வேலைக்கும் போக முடியுமா? சரி அப்படியே போனாலும் புள்ள பெத்துக்க லீவு கெடைக்குமா? லீவு கிடைச்சு புள்ளையைப் பெத்தாலும் தாய்ப்பால் தர வேணாமா? சரி ஆறு மாசம் லீவுன்னு வெச்சுக்குங்க... அத்தனை மாசத்துக்கு என்னோட சம்பாத்தியம் இல்ல; தவிரவும் செலவு வேறு...” சற்றே நிறுத்தினான்...

இவனுக்கு ‘சே’ என்று இருந்தது. இத்தனை நேரம் சுவைத்த இன்பமும் இதுவரை சாக்கடைக்குள் புரண்டதாக நினைக்கும்படி வெறுப்படித்தது. இவன் சொல்வதும் உண்மை தான் என்று நினைத்தான். ஏற்கனவே கடும் உழைப்பால் இவன் உடம்பு உடைந்து போயிருந்தது. குழந்தை பெறும்போது ஏதேனும் சிக்கலாகி... இன்னமும் செலவு அதிகரித்தால்... அவளை விலக்கிவிட்டு திரும்பிப் படுத்துக் கொண்டான். குட்டிப் பெண் கை கால்களை விரித்து கொண்டு தூங்கிக் கொண்டிருந்தான். இந்தப் பிஞ்சுக்குத்தான் எத்தனை ஆசை. “அம்மா நம்ப வுட்டுக்கு குட்டிப் பாப்பா எப்பம்மா வரும்” என்று எத்தனை தடவை கேட்டிருப்பான். “நீ கவலை படாதம்மா நானே குட்டிப் பாப்பா கைய புடிச்சு ஸ்கூலுக்கு அழைச்சிகிட்டுப் போவேன்”, என்று தலையை சாய்த்துக் கொண்டு எத்தனை தடவை சொல்லியிருப்பான்.

“என்னங்க” என்றாள் இவள். இவன் மீண்டும் மௌனமாயிருந்தான். “இன்னைக்கு நீங்க அவசரப்படும்போதே நெனைச்சேன்... அய்யாவுக்கு புள்ள ஆசை வந்துடுச்சன்னு” இவனை அவள் தன் பக்கம் இழுத்தாள்.

“கோபமா?”

இல்லையென்று தலையாட்டினான்.

“எனக்கு மட்டும் ஆசையில்லையா? ஆனா படியாயிருக்குங்க...”

கடைசியில் அவன் பயம் உண்மையாயிற்று.

செய்தி உறுதியான பிறகு இவன் ரொம்பவும் கோபித்தான். “உன்னோட புள்ள வயித்துக்கு வந்தாலபோதும்... கப கபனு பசிக்கும். இன்னிக்கு ராத்திரிக்குள்ள இது ஐந்தாவது வேள” என்று சாப்பிடும்போது சிறுசிறுத்தான். இவன் யோசித்துவிட்டு இறுதியாய் சொன்னான்: “சரி கலைச்சிடு.”

“கலைச்சிடுன்னா... அது என்ன சுலபமா? அதுக்கும் காசு வேணும் தெரியுமல்ல..”

அறிவிப்பு

சென்ற இதழில் 'அடுத்த இதழில் இடம் பெறும் படைப்புகள் பற்றிய அறிவிப்பில்' சூரியனின் கடைசி கிரணம் என்று அச்சிடப் பட்டிருந்தது. சூரியனின் கடைசி கிரணத்தி லிருந்து சூரியனின் முதல் கிரணம் வரை என்பதே சரியானதாகும். நேர்ந்த தவறுக்கு வருந்துகிறோம்.

“ஏன் எக்மோர் ஆஸ்பத்திரியில் பண்ணிக் கிறது.”

“நா மாட்டேம்பா... அவளுங்க வெவஸ் தையில்லாம உள்ளாற கைவிட்டு கொடாய் வாளுங்க... ஐயோன்னு முனகினா போதும், புருஷன் கிட்ட படுக்கும் போது மட்டும் நல்லா யிருந்துச்சாம்பாளுங்க...”

“அத்தனை பேருக்கும் காசு கொடுத்து அழறதுக்கு...”

அவன் சொன்னது இவனுக்கும் புரிந்தது. தனியார் லேடி டாக்டரிடம் போனால் என்ன செலவாகும் என்று கையில் போட்டிருந்த சின்ன மோதிரத்தைத் திருகிக் கொண்டே யோசித்தான்.

○

டாக்டர் வீட்டை இவன் மீண்டும் அடைந்த போது அறையின் கதவுகள் திறந்திருந்தன. ஃபேன் அசரவேகத்தில் ஓடிக் கொண்டிருந்தது. அறை கழுவிவிடப்பட்டிருந்தது. மருந்து வாடையை உணர முடிந்தது. “என் ரத்தம் என் ரத்தம்” என்று இவன் மனது துடித்தது. இவளைப் பார்த்தான். இன்னமும் மயக்கம் தெளியாமல் அரை கண் திறந்தவாறு உயர மான கட்டிலில் கிடந்தான். கால் பக்கத்தில் கட்டிலில் தூண்கள்பால் இரண்டு மரக்கட்டை கள் நின்று கொண்டிருந்தன. இரண்டிலும் இரண்டு தோல் பட்டைகள் தொங்கின. இவளின் இரண்டு கால்களையும் இவற்றால் கட்டி... இவனுக்கு யோசிக்கவே பயமாக இருந்தது. என் தங்கம் எப்படித் துடித்திருப் பான் என்று உணர்ந்து உடல் சிலிர்த்தான்.

அவளை நெருங்கி மெதுவாக நெற்றியில் கை வைத்தான். மெல்ல கண் திறந்தான். தனது கையைத் தூக்கி இவளை தொட முயன்றான்... இலக்கில்லாமல் அவளது கை கீழே விழுந்தது. கண்களின் ஓரத்தில் கண்ணீர் துளி தெரிந்தது.

தொண்டையைக் கணக்கும் சப்தம் கேட்டு இவன் திரும்பினான். டாக்டர்மமா நின்று கொண்டிருந்தான்.

“மயக்கம் தெளிய இன்னும் அரைமணி நேரம் ஆகும். ஆட்டோவுல அழைச்சுகிட்டுப் போயிருங்க... அப்புறம்.”

அப்புறம் என்ன? மீதிப் பணத்தைக் கணக்குப் பார்த்துக் கொடுத்தான்.

“ரொம்ப அனிமிக்கா இருக்காங்க; பி. பி. வேற லோ... டயட்ல கவனிக்கணும். முடிஞ்சா திரும்ப அழைச்சிட்டு வாங்க. ரெண்டு இன் செக்ஷன் போடணும்... அப்புறம் இந்த டானிக்க...”

செலவுக்கு முடிவே இருக்காது போல தெரிந்தது.

“வேலைக்காரப் பொண்ணு இருப்பா. இப்ப நாங்க வெளியில போறோம்.”

டாக்டர் புருஷனோடும் கெரழு கொழு வென்ற மூன்று குழந்தைகளோடும் டாக்டர்மமா புறப்பட்டாள். இவன் பெருமூச்சு விட்டான்.

ஆட்டோ பிடித்து வீட்டிற்கு வர மதியமாகி விட்டது. வரும் வழியில் இரண்டு பொட்டலம் தோசை வாங்கிக் கொண்டாகி விட்டது. ஆட்டோவை அனுப்பி விட்டு பையைத் தொட்ட போது அது கலகலவென்றது. ரூபாய் நோட்டுக்கள் காணாமல் போயிருந்தன.

இவளை கைத்தாங்கலாக அழைத்துக் கொண்டு வீட்டிற்கு வந்தான். பக்கத்து வீட்டில் விட்டிருந்த குட்டிப்பெண் சாவிபுடன் ஓடி வந்தான். “இந்தாப்பா சாவி”. வாங்கித் திறந்தான். உள்ளே நுழைந்தவுடன் குட்டிப் பெண் சொல்ல நிறைய விசயங்கள் இருந்தன.

“இந்த சோபியக்கா அவள் தம்பிய நாள் தூக்க விடமாட்டேங்கிறாப்பா! கீழ போட்டுட வனாம்”. ‘அப்படியா’ என்று இவன் மையமாக சிரித்தான்.

“அம்மா நாள் வளர்ந்துட்டல்ல...”, சட் டென்று நினைவு வந்தவளாய்... “அம்மா விற்கு ஊசியா” என்றான்.

“ஆமாண்டா”,

“ஏம்பா நம்ம ஊட்டுக்கு எப்பப்பா குட்டிப் பாப்பா வரும்?”

இவன் கலகலத்துப் போனவனாய் அவளை வாரி அணைத்துக் கொண்டான்.

“வருண்டா”, என்று சொல்லியவனாய் அவளுக்குத் தெரியாமல் கண்களைத் துடைத் துக் கொண்டான். □

பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் இனவாதம்

மட்டக்களப்பு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அழகு குணசீலன்

48-க்கு பின்னர் மாறி மாறி ஆட்சிக்கு வந்த இரு கட்சிகளும் வெவ்வேறு திசைகளில் பொருளாதார வளர்ச்சி காணத் திட்டம் தீட்டி வந்தன. தேயிலை உற்பத்தியில் தங்கியிருந்த இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை விவசாயத்தை மையமிட்டு வளர்ச்சியடையச் செய்ய முதலில் முயற்சிக்கப்பட்டது. இதற்காக பாரிய நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களை உருவாக்குவதில் அன்றைய பிரதமர் டி. எஸ். சேனநாயக்கா நாட்டம் காட்டி வந்தார். அல்லை, கந்தளாய் திட்டங்களும், கல்லோயாத் திட்டமும் இவற்றில் பிரதானமானவை ஆகும்.

இதற்குப் பின் ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள் பாரிய தொழிற் துறையைச் சார்ந்து நின்று இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை நெறிப்படுத்தத் தொடங்கினர். இக்காலங்களில் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் நிறுவப்பட்ட பாரிய தொழிற்சாலைகள் இதற்கு ஆதாரமாக விளங்குகின்றன.

தொழிற் துறையைச் சார்ந்த பொருளாதாரமானது அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் 70களில் ஏற்பட்ட ஆட்சி மாற்றத்தால் தன்னிறையை நோக்கி அனைத்துப் பணிகளும் ஒருமுகப்படுத்தப்படலாயின. கட்டுப்பாடுமிக்க பொருளாதாரக் கொள்கைகள் அமுலாக்கப்பட்டபோது நாட்டில் ஏற்பட்ட நெருக்கடிகளால் 77-ல் ஆட்சி மாற்றம் ஏற்பட்டது. இதன்பின் கொண்டுவரப்பட்டதே திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையாகும். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நீக்கவும், அந்நிய முதலீடுகளை ஊக்குவிக்கவும் இது உதவப் போவதாக அரசு அறிவிப்புச் செய்தது. அத்துடன் இது தனியார் துறைக்கும் பொதுத் துறைக்கும் போட்டியை ஏற்படுத்தி பொதுத் துறையை மேலோங்கச் செய்யப் போவதாகவும் அன்றைய கால கட்டங்களில் சொல்லப்பட்டது.

இத்தகைய பொருளாதார நெறிப்படுத்தல் களை ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் மாறி மாறி செய்து வந்திருந்தன. தேசியத் தன்மை படைத்த சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் நெறிப்படுத்தல்களும் வெளிநாட்டுச் சக்திகளை கவர்ந்திழுக்கும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் நெறிப்படுத்தல்களும் ஒன்றை ஒன்று கடந்த காலங்களில் முட்டிமோதி வந்தன. இதனால் நாட்டில் சுதந்திரத் தன்மை ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக குழப்பமான சூழ்நிலைமைகளே தோற்றுவிக்கப்பட்டன. இவை இங்கு உற்பத்தித் தளங்களுக்குப் பதிலாக போராட்டக் களங்களையே தோற்றுவித்துள்ளன.

பொருளாதார செயற்பாடுகளில் இனவாதம்

தமிழ் பேசும் மக்களைப் பொறுத்தவரையில் இத்தகைய பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் போது இனவாதம் இரண்டறக் கலந்து மேலோங்கி இருந்ததாகவே உணர்ந்து வந்துள்ளனர். பிரித்தானியர் இலங்கையை விட்டுச் சென்றதும் 1948 நவம்பர் 15இல் மலையக மக்களின் வாக்குரிமையைப் பறித்தமையே இதற்கான முதலாவது அடையாளமாக விளங்குகிறது. நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் 80 சதவீதத்தை தேயிலை உற்பத்தியானது ஈட்டிக் கொடுத்து வந்த வேளையிலேயே இது நடைபெற்றுள்ளது.

தேயிலை உற்பத்தியில் தமது உழைப்பைச் செலுத்திக் கொண்டிருந்த 10 லட்சம் மக்களையும் இச்சட்டம் நாடற்றவராக்கியது. இந்தத் தொழிலாளர்களின் மனித உரிமைகளுக்கு மதிப்பளிக்காது அவர்கள் உழைப்பில் விளைந்த தேயிலைக்கு உலக சந்தையில் அரசு மதிப்புத் தேடியது.

□

இலங்கை அரசின் 1990ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவு திட்டத்தின் மீதான விவாதத்தில் ஈழவர் ஜனநாயக முன்னணியைச் சேர்ந்த அழகு குணசீலன் இலங்கை பாராளுமன்றத்தில் ஆற்றிய உரை.

இதனைத் தொடர்ந்து 48க்குப் பின்னர் கிழக்கு மாகாணத்தில் உருவாக்கப்பட்ட பாரிய நீர்த்தேக்கத் திட்டங்கள், அங்கு வாழும் தமிழ், முஸ்லிம் மக்களை அச்சுறுத்துவதாக அமையப் பெற்று விட்டன. இந்தத் திட்டங்கள் சிங்களக் குடியேற்றங்கள் செய்வதை பிரதான நோக்காகக் கொண்டிருந்தமையே இவ்வச்சத்திற்கு அஸ்திவாரமாக அமையப் பெற்றது. அம்பாறை மாவட்டத்தில் உருவாக்கப்பட்ட கல்லோயாத் திட்டமும், திருகோணமலை மாவட்டத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட அல்லை, கந்தளாய் நீர்த்தேக்கங்களும் இவற்றில் முதன்மையானவை. இந்நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களைச் சுற்றி வேறு மாவட்டங்களிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட சிங்கள மக்களைக் குடியேற்றியிருப்பதுடன், பிரதான நீர் வழங்கல் வாய்க்கால்களை அண்டியும் இத்தகைய குடியேற்றங்கள் செய்யப் பட்டன. இதனால் அம்பாறை, திருகோணமலை மாவட்ட விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நீரை குடியேற்றவாசிகளே கட்டுப்படுத்திவரும் போக்கானது இன்னமும் அங்கு நிலவி வருகிறது. இந்த வரிசையிலே ‘‘வெலிஓயா’’ குடியேற்றத் திட்டமும் நோக்கப்படுகிறது. அன்றைய அல்லை, கந்தளாய், கல்லோயாத் திட்டங்களுக்கு ஒப்பாகவே தற்போதைய பதவியாகுளத்தை மையப்படுத்திய வெலிஓயாத் திட்டமும் நோக்கப்படுகிறது. இதன் மூலம் வடக்கிற்கும், கிழக்கிற்கும் இடையிலான தொடர்பைத் துண்டிப்பதற்கு அரசு திரைமறைவில் திட்டம் தீட்டி வருவதாகவே கருதப்படுகிறது. இத்தகைய திரைமறைவு நோக்கங்கள் இத்திட்டங்களில் புகுத்தப்பட்டதினாலேயே அம்பாறையில் முஸ்லிம் மக்களாலும், திருகோணமலையில் தமிழ் மக்களாலும் அரசின் நீர்த்தேக்கங்கள் விசனத்துக்குரியனவாக நோக்கப்படுகின்றன.

இவ்வாறே 58ல் கொண்டுவரப்பட்ட மொழிச் சட்டமும், 70இல் கொண்டுவரப்பட்ட தரப்படுத்தலும், அரசுசேவைகளில் தமிழ் மக்களின் ஈடுபாட்டை குன்றச் செய்யவும் மாணவர்களின் மத்தியில் அமைதியின்மையைத் தோற்றுவிக்கவும் வகைசெய்தது. இவை இலங்கையின் ஒற்றையாட்சி மீது நம்பிக்கையின்மை ஏற்படுத்தியதோடு இம்மக்களை கல்வி, தொழில், வாய்ப்புக்களுக்காக வெளிநாடு நோக்கிச் செல்லவும் தூண்டியது. 48 முதல் 77 வரை படிப்படியாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த பாரபட்ச நடவடிக்கைகளால் தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் தமது வாழ் நிலைக்குரிய பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளை புதிய வடிவில் தாமதமாகவே உருவாக்கத் தொடங்கினர், தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் நடுத்தர வர்க்கத்தார் கொழும்பை மையமிட்ட தமது பொருளாதார

தங்கியிருப்புகுப் பதிலாக ஐரோப்பிய நாடுகளில் மாற்றிடங்கள் தேடத் தொடங்கினர்.

1977க்கு பின்னர் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையானது அறிமுகமானதும், தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் இந்தப் போக்கானது மேலும் தீவிரமடையத் தொடங்கியது. 83க்கு பின்னர் இனப்பிரச்சினையானது உக்கிரமடைந்தபோது இத்தகைய செயற்பாடுகள் ஸ்திரதன்மை பெற்றன.

வடக்கு கிழக்கில் உருவாகியுள்ள புதிய பொருளாதாரப் பொறிமுறை

வடக்கு கிழக்கிலிருந்து ஏறத்தாழ 80ஆம் ஆண்டுக்கு பின்னர் வெளியேறி ஐரோப்பிய நாடுகளிலும், வட அமெரிக்காவிலும் குறியேறியுள்ள மக்களிடம் காணப்படும் சேமிப்பு பண ஓட்டமும், புதியவகையான பொருளாதார பொறிமுறை ஒன்றை வடக்கு, கிழக்கு மாகாணத்தில் தோற்றுவித்து வருகின்றன. ஏறத்தாழ 2 லட்சம் பேராக கணிப்பிடப்படும் இவர்களின் தொகையை வைத்து அவர்களிடம் இருக்கும் மொத்த சேமிப்பை மதிப்பீடு செய்யும் போது வடக்கு கிழக்கானது சுயாதிபத்திய முடைய பகுதியாக இயங்கும் வல்லமை பெற்றிருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

மலையகத்தின் நெருக்கடி

மலையகத்தைப் பொறுத்தவரையில் பெருந்தோட்டத்துறை சார்ந்த பொருளாதாரக் கட்டமைப்புகளுக்குப் பதிலாக அரசாங்கத்தினால் புகுத்தப்பட்டு வரும் கிராமிய மயமாக்கல் கொள்கையானது அங்கு பொருத்தமான மாற்று திட்டமாக அமையப் பெற்றிருக்கவில்லை. வருவாய்த்துறையைச் சார்ந்து நோக்கும் போது பெருந்தோட்டத்துறை அளவுக்கு கிராமிய பொருளாதாரம் சார்ந்த உற்பத்திகள் போதிய வருவாயை அம்மக்களுக்கு தராதிருக்கும் நிலை தோன்றி வருகிறது. அத்துடன் இக்கிராமிய மயமாக்கல் திட்டங்களின் பின்னணியில் சிங்களக் குடியேற்றங்கள் தமிழ் மக்களின் குடியிருப்புகளை சுற்றி ஏற்படுத்தப்பட்டு வருவதானது அங்கும் தொடர்ந்தும் இனவாரியான அமைதியின்மைக்கு வித்திடுவதாக விளங்கி வருகிறது. இப்போக்கு தொடருமாயின் காலகதியில் அரசின் கட்டுப்பாடற்ற நிலைக்கு இப்பகுதிகள் செல்லப் போவது நிச்சயமானது.

ஏனைய பகுதிகளில் திறந்த பொருளாதாரம்

வடக்கு, கிழக்கு, மலையகப் பகுதிகள் தவிர்ந்த நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளில் அரசின் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையானது

இனப்பிரச்சனையானது நீறு பூத்த நெருப்பாக இருக்கிறது. இது நாட்டில் பல முனைகளிலும் புதிய வடிவம் தாங்கி வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. இம்மக்களின் தனித்துவமானது அங்கீகரிக்கப்பட்டு அவர்களது வாழ் நிலங்களில் சுய நிர்ணய உரிமையானது அனுமதிக்கப்படாத வரை இலங்கையில் இனப்பிரச்சனையானது தீர்ந்து போகாது.

எதிர்பார்த்த பலனிற்கு மாறான விளைவுகளையே ஏற்படுத்தியுள்ளது. இளைஞர்களுக்கான வேலையில்லாப் பிரச்சனையே இது தீர்த்து வைக்கவில்லை. தனியார் துறைக்கும், பொதுத்துறைக்கும் இடையிலான போட்டியில் தனியார் துறையானது, பொதுத் துறையை முழுகடித்துள்ளது. திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் கீழ் அமுலாக்கப்பட்டிருக்கும் சுதந்திர வர்த்தகவலையுடான அந்நிய முதலீடுகள் உள்நாட்டு உற்பத்திகளுக்கு அச்சுறுத்தலாக மாறிவிட்டன. இவை இலங்கை முழுவதையுமே குத்தகைக்கு வாங்குமளவுக்கு நெருங்கி வந்து விட்டன. மேலும் ரூபாவின் பெறுமதியில் ஏற்பட்டுவரும் பாரிய வீழ்ச்சியானது இப்பொருளாதாரக் கொள்கையின் பிரதான பக்க விளைவாகும். இதனாலேயே இக்கொள்கை குறித்து மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளதாக நாம் சுட்டிக் காட்டியுள்ளோம்.

மூன்று வலையங்களும் அரசியல் தீர்வும்

எனவே கடந்த பல ஆண்டுகளாக எதிரும் புதிருமாக பிரயோகிக்கப்பட்டு வந்துள்ள பொருளாதாரக் கொள்கைகளாலும் அவற்றில் இரண்டறக் கலந்து போயுள்ள இனவாத அணுகுமுறைகளாலும் இலங்கையில் புதிய வகையான பொருளாதாரப் பொறிமுறைகள் உருவாகிப் போயுள்ளன. வடக்கு, கிழக்கிலும், மலையகத்திலும், நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளிலும் இவை தமக்கான பிரத்தியேக வலையங்கள் அமைத்து இயங்கத் தொடங்கியுள்ளன.

பலம் பொருந்திவரும் இத்தகைய முறை சாராப் பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளை அரசு இயந்திரங்கள் எதுவும் கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலை தோன்றிவிட்டது. இதனால் ஒரு தேசிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் கீழ் இவற்றை இனிமேல் நெறிப்படுத்த முடியாத

நிலை உருவாகிவிட்டது. இந்த வலையங்களில் வெளிப்பட்டிருக்கும் அரசியல் கோரிக்கைகளும், ஆயுதம் தாங்கிய எதிர்ப்பு நிலைகளும் இந்த நிலைமையின் சாட்சியங்களாக விளங்குகின்றன.

இவ்வலையங்களின் தனித்துவத்தை இனங்காணாமல் வரையப்படும் எந்தப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளும், நடைமுறை சாத்தியமற்றதாகி விடும். ஆதலால் புதிய பொருளாதார அணுகுமுறையை வலியுறுத்தும்போதே இப்பகுதிகளில் கிளர்ந்துள்ள பிரச்சனைகளுக்கு அரசியல் தீர்வு காணப்பட வேண்டியதும் அவசியமாகும்.

தீர்க்கப்படாத பிரச்சனை போல் இதுவரை காலமும் இருந்து வந்த இனப்பிரச்சனையை இல்லாதொழித்து விட்டதாக கௌரவ நிதி அமைச்சர் தனது உரையின் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தார். இந்தக்கூற்று தவறானதாகும். இனப்பிரச்சனையானது நீறு பூத்த நெருப்பாக இருக்கிறது. இது நாட்டில் பல முனைகளிலும் புதிய வடிவம் தாங்கி வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. இம்மக்களின் தனித்துவமானது அங்கீகரிக்கப்பட்டு அவர்களது வாழ் நிலங்களில் சுய நிர்ணய உரிமையானது அனுமதிக்கப்படாதவரை இலங்கையில் இனப்பிரச்சனையானது தீர்ந்து போகாது.

ஆதலால், இதுவரை காலமும் இலங்கையில் கடைபிடிக்கப்பட்டு வந்த பொருளாதார கோட்பாடுகள் மாற்றப்பட வேண்டும். புதிய பொருளாதார கோட்பாடுகள் பகுத்தப்பட வேண்டும். இவை கடந்த கால நிகழ்வுகளால் விளைந்து போயுள்ள புதிய பொருளாதார பொறிமுறைகளையும் அவற்றிற்கான வலையங்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட வேண்டும். இவற்றை அமலாக்குவதற்கு உரியதாக நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் தேசியப் பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வு காணப்பட வேண்டும். □

இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம் :

உலக நாடுகளின் எதிர்ப்பைச் சம்பாதித்ததைத் தவிர வேறெந்தப் பயனுமில்லை

□

பழ. நெடுமாரன்

ஈழ நண்பர் கழக மாநாட்டில் திரு. நெடுமாரன் சொற்பொழிவு. சென்ற இதழ்த் தொடர்ச்சி.

எந்த அடிப்படையிலே போரைத் தொடுத்தீர்கள்? சில மணி நேரங்களில் அல்லது சில நாட்களில் இந்தப் போரை முடித்துவிடலாம்; அல்லது புலிகளைப் பிடித்துவிடலாம்; போராடுபவர்களை ஒடுக்கிவிடலாம் என்று நினைத்துத் தானே போரைத் தொடுத்தீர்கள்? ஆக இந்திய அரசாங்கம் இராணுவ ரீதியான நடவடிக்கைகளாலும் சரி, இராஜதந்திர ரீதியிலான நடவடிக்கைகளாலும் சரி அடுக்கடுக்கான தவறுகளையே செய்தது.

இந்திய இராணுவம் இந்தப் போரைத் தொடுத்தபாது, எதற்காக போர்? இதன் இலக்கு என்ன? என்று இந்திய அரசாங்கத்துக்கும் தெரியாது; இந்திய இராணுவத்துக்கும் தெரியாது; துப்பாக்கி தூக்கி சண்டை போடுகிற சிப்பாய்க்கும் தெரியாது. எந்த ஒரு இலக்குமே இல்லாமல் ஒரு போரை இந்தியா தொடுத்துவிட்டு இன்று திணறுகிறது. இது ஒருபக்கம்.

இந்தியாவுடன் பேச்சு நடத்த நாங்கள் தயாராக இருப்பதாக புலிகள் தரப்பில் பல தடவை அறிவிக்கப்பட்டது. ஈரோலின் தலைவர் பாலகுமார் அவர்கள், இந்தியாவுக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் நடுவிலே தூது சென்று இந்தப் பேச்சுவார்த்தையை தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு தாம் தயாராக இருப்பதாக அறிவித்தார். ஆனால் இந்தியா என்ன சொன்னது? “விடுதலைப்புலிகள் ஆயுதம் முழுவதையும் ஒப்படைக்கவேண்டும்; இந்திய இலங்கை உடன்பாட்டை ஏற்றுக் கொள்வதாக அறிவிக்க வேண்டும், அதற்கு பின்னால்தான் பேச்சுவார்த்தை” என்று பிடிவாதமாகச் சொன்னார்கள். கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாக இதையே திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னார்கள். விளைவு என்னவாயிற்று? விடுதலைப்புலிகளுடன் எந்தவித நிபந்தனையுமின்றி பேச்சு நடத்தத் தயார் என்று பிரேமதாசு அறிவித்தவுடன் புலிகள் பேச்சுவார்த்தைக்குப் போனார்கள். பேச்சுவார்த்தை ஆர்வமாகப் போகிறது என்பதை, இந்திய அரசு சற்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை என்பதை இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியின் பதட்டத்திலிருந்து தெரிந்தது. அவர் அவசர அவசரமாக எஸ்.கே. சிங் என்ற வெளிநாட்டுத் தூதுவரை இலங்கைக்கு அனுப்பிவைத்தார். அவர் பிரேமதாசாவிடம் சொன்னார்; “நீங்கள் பேச்சுவார்த்தை நடத்த

துவது சரி, ஆனால் அது இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்த வரையறைக்கு உட்பட்டதாக இருக்க வேண்டும்.” அப்படியென்றால் என்ன பொருள்? இருந்தும் அதை ஏற்க இலங்கை அரசு மறுத்து விட்டது. “உடன்பாடு வேறு; புலிகளுடன் நடத்தும் பேச்சுவார்த்தை வேறு; எனவே இந்திய-இலங்கை உடன்பாட்டுக்கு உட்பட்டு பேச்சுவேண்டிய அவசியமில்லை” என்று அவர்கள் சொல்லி விட்டார்கள். இதன் விளைவு, இந்திய-இலங்கை அரசுகளின் உறவில் விரிசல் ஏற்படத் தொடங்கிற்று.

இங்கே ராஜீவுக்கு நெருக்கடி. அங்கே பிரேமதாசாவுக்கு நெருக்கடி. எனவே, இந்த உடன்பாடு. ஏற்கனவே இந்த இரண்டு நாடுகளுக்குமிடையே இருந்த உறவை சீர்குலைத்து விட்டது; இந்த உடன்பாடு. தமிழர்களின் பிரச்சனையைக் கொஞ்சமும் தீர்க்கவில்லை, இந்த உடன்பாடு. இந்தியாமீது ஒட்டுமொத்த சிங்கள மக்களுக்கு பெரும் வெறுப்பை ஏற்படுத்தி விட்டது; இந்திய ராணுவத்தை எந்தத் தேவையுமில்லாமல் அன்னிய நாட்டுக்கு அனுப்பி பல்லாயிரக் கணக்கான இந்திய வீரர்களை இரத்தம் சிந்தவைத்து, பல ஆயிரம் வீரர்களை சாகடித்து, ஒரு நாளைக்கு 5 கோடி ரூபாய் வீதம் செலவழித்து இன்றைக்கு உலக நாடுகளின் எதிர்ப்பை இந்த உடன்பாடு சம்பாதித்துக் கொடுத்திருக்கிறதே தவிர அதனால் வேறெந்தப் பயனுமில்லை.

இந்திய இராணுவம் இலங்கையிலிருந்து வெளியேற மறுத்ததால், ‘அமைதிப்படை’ என்கிற பெயர் போய் ‘ஆக்கிரமிப்புப்படை’ என்று சொல்லக் கூடிய நிலையை பிரதமர் ராஜீவ் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார். இந்தியாவைச் சுற்றியுள்ள சிறுசிறு நாடுகளுக்கெல்லாம் இன்றைக்கு என்ன நினைக்கிறதென்றால், தம்முடைய இறையாண்மையை விழுங்கக் கூடிய பிராந்திய பூதமாக இந்தியா உருவெடுத்திருக்கிறது என்ற அச்சம் அந்த நாடுகளுக்கும் நாட்டு மக்களுக்கும் வந்திருக்கிறது. வியட்நாமிலே அமெரிக்க ராணுவம்; ஆப்கானிலே சோவியத் ராணுவம் சிக்கிக்கொண்டு ஒரு பத்தாண்டு காலத்துக்கு மேலாக தங்கியிருந்து, பிறகு உலக நாடுகளின் நிர்ப்பந்தத்துக்கு ஆளாகி வெளியேற வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதே அதே போல இன்று இந்தியாவுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. □

டிசம்பர் 3, போபால் :
துயரம் தோய்ந்த நாள்

வெளி வந்து விட்டது

சுந்தரையா

வீரத் தெலங்கானா

ஆயுதப் போராட்டமும் அதன் படிப்பினைகளும்

